

עיריית הרצליה

ישיבת מועצת מן המניין מס' 79

שנערכה ביום ג', ג' בתמוז, תשע"ג. 11.6.2013

נוכחים:

ראש העירייה	יהונתן יסעור
מנכ"ל העירייה	יחיעם השמשוני
סגנית ראש העירייה	טובה רפאל
סגן ראש העירייה	צביקה הדר
מזכיר העירייה	דידי מור
יועצת משפטית	אילנה בראף, עו"ד
יועצת משפטית	ענת בהרב, עו"ד

יוחנן נתנזון	ברק נפתלי	צבי וייס
דרור עזרא	דורון גילר	רות רזניק
אלי כחלון	אליהו שריקי	ירון עולמי
יריב פישר	עופרה בל	פנחס מנצור
	יוסי בן שפרוט	מאיה כץ

פרוטוקול

אישור פרוטוקולים

דידי מור : רבותיי, ערב טוב. אנחנו פותחים את ישיבת המועצה, נושא ראשון, אישור פרוטוקולים. שני פרוטוקולים, פרוטוקול 77, הוגשו בקשות תיקון על ידי מר דרור עזרא, וגם מר עזרא ומר עולמי ביקשו להוסיף פסקה קצרה על דיון שהתנהל בינם לבין המנכ"ל. האם יש הערות? אוקי. פרוטוקול 78, גברת טובה רפאל ביקשה לשנות מהנוסח בנושא שהיא דיברה בו בחינוך, על הסטודנטים, יש הערות? תודה רבה, שני הפרוטוקולים מאושרים.

שאלתא מס' 1- מר דרור עזרא בנושא הגזיבו

דידי מור : עברנו לשאלות ותשובות. שאלתא אחת על ידי מר דרור עזרא בנושא הגזיבו. האם מ-2009 בוצעה אכיפה לפי חוק התכנון והבנייה בנוגע לשימוש כמסעדה, בניגוד להיתר ובניגוד ליעוד הקרקע, שמירה על הנוף, אם כן, מה היו הצעדים, ואם לא, מדוע. שתיים, האם החל מהסירוב לרישיון עסק ב-2008 בוצעו צעדי אכיפה להפסקת פעילות המסעדה ללא רישיון עסק, אם כן, מה היו הצעדים, אם לא, מדוע. שלוש, כיצד מסבירים בעירייה את המשך פעילות המסעדה במקום במשך ארבע שנים, באופן בלתי חוקי. ארבע, האם מתן רישיון עסק לשנת 2012 היה בניגוד לחוק, אם כן, אילו צעדים ננקטו נגד האחראיים. חמש, האם סוללת הסלעים מזרוע למועדון נבנתה בהיתר, ארבע, אם לא, מדוע לא ננקטו צעדי אכיפה נגד בניית הסוללה, מדוע התאפשרה הכנסת כלים כבדים או פעולות בנייה כולל גריפת חול, האם אנשי רשות החופים,

(מדברים יחד)

דידי מור : האם אנשי רשות החופים ידעו על עבודות הבנייה הללו, האם אישרו אותם, אם כן, מי אישר ומדוע. שמונה, מה עלות העבודות שהעירייה ביצעה לתיקון החוף בשבועות אחרונים, האם יש כוונה לתבוע את העלות ממפעילי המסעדה. האם יש כוונה להוציא צו הריסה לסוללות הסלעים. תשובות, כנגד הבנייה הלא חוקית במקום הוגשה תביעה משפטית בשנת 2010 והבנייה

נשוא כתב האישום נהרסה. שתיים, ב-2012 ניתנה אורכה לבעל העסק להגיש לאגף ההנדסה בקשה לשימוש חורג, נכון להיום הוגשה בקשה לשימוש חורג, טרם נדונה בוועדה. שלוש, המסעדה פעלה עם אישור גורמי רישוי כיבוי אש, משטרה ומשרד הבריאות, למעט אישור לשימוש חורג. ארבע, ניתן רישיון זמני, סליחה, רישוי זמני, ננקטו צעדים משמעותיים. חמש, לא נמצא היתר בנייה לסוללת הסלעים מדרום למועדון. שש, לא ידוע מועד בנייתה של סוללת הסלעים, ולכן לא ניתן לנקוט בצעדי אכיפה נגדם. שבע, התשובה היא לא. שמונה, כ-6,000 ₪. תשע, לא, בשל התיישנות. מר דרור עזרא, שאלה נוספת?

דרור עזרא : אני חושב שהתעלמתם, יונתן, התעלמתם משאלה מספר אחת, אני שאלתי על השימוש כמסעדה. המקום הזה פועל כמסעדה מ-2009, שימוש, יש לו היתר למועדון, ונעשה שימוש למסעדה, ושאלתי למה לא נאכף, אין תשובה. אם יש תשובה, אני מבקש לקבל אותה. שימוש במקום, שלא בהתאם להיתר, הוא עבירה על חוק התכנון והבנייה, למה לא נעשה פה אכיפה? זה מה שביקשתי.

יהונתן יסעור : אומרים לך שיש תהליך של בקשה לשימוש חורג.

דרור עזרא : אני שאלתי, בין הארבע שנים האלו, בין 2009,

יהונתן יסעור : דרור עזרא, יש תשובה חד משמעית, שכרגע יש תהליך של שימוש חורג.

דרור עזרא : השימוש כמסעדה,

יהונתן יסעור : זאת התשובה.

דרור עזרא : לא נאכף ארבע שנים.

יהונתן יסעור : זאת התשובה, שיש כרגע הליך של שימוש חורג.

דידי מור : שאילתא שתיים.

שאלתא מס' 2 - מר דרור עזרא, אי אמירת אמת בחברה העירונית לתיירות

דידי מור : שאילתא מספר שתיים, אי אמירת אמת בחברה העירונית לתיירות. כיצד שפרכת עשרות אלפי טון של סלעים על חוף אפולוניה, והפיכתו לחלוטין נחשבת בעיני יו"ר החברה לתיירות להצלת החוף. מדוע מר פישר אמר לא

אמת בנוגע לסקרי המעקב על אפולוניה שהחברה מקיימת. מדוע לא קיימה החברה לתיירות, עירייה, סקרי מעקב על ידי אנשי מקצוע מתחום החופים והגיאולוגיה בנוגע להשפעת סוללת הסלעים בחוף אפולוניה, שנבנתה ב-2009, 2010. ארבע, האם ידוע לחברה לתיירות, העירייה, האם נגרם נזק לחופים מצפון ומדרום לסוללה, האם נגרם נזק למצוק, האם נגרם נזק למבצע, והאם נגרם נזק לסביבה הימית. תשובות, העבודה נעשתה על פי תכנון הנדסי של מהנדסים אזרחיים ומהנדסים ימיים, עברה את כל האישורים, בוצעה בהתאם לתוכנית. שתיים, הכוונה הינה לסקרים המתבצעים במצוק מזרחית למרינה. שלוש, לא הייתה דרישה למעקב. ארבע, על פי רשות שמורות הטבע והגנים, ועל פי מנהל גן לאומי אפולוניה, לא נגרמו נזקים. בבקשה, דרור.

דרור עזרא: אני הבאתי את הציטוט המלא של פישר. "אנחנו הצלנו את חוף אפולוניה, פעמיים בשנה,"

יהונתן יסעור: יש לך שאלה נוספת?

דרור עזרא: לא, אני רק מביא את הציטוט.

יהונתן יסעור: לא, אני מבקש, יש לך שאלה נוספת?

דרור עזרא: אני מביא את הציטוט, אני רוצה,

יהונתן יסעור: לא, יש לך,

דרור עזרא: אני רוצה לקבל הסבר על הציטוט הזה.

דידי מור: אבל ציטוט זה לא שאלה.

דרור עזרא: מה זה,

יהונתן יסעור: איפה אין לך תשובה?

דרור עזרא: אין לי תשובה על הקטע שהוא אומר, הכוונה לסקרי מעקב מתבצעים,

יהונתן יסעור: זה לא שאלה לראש העירייה, זה שאלה לפישר, תשאל אותו באופן פרטי.

דרור עזרא: אין בעיה, שפישר יענה.

יהונתן יסעור: נקסט, מה השאלה שלוש?

דרור עזרא: לא, זה השאילתא גם לגורם המקצועי.

- יהונתן יסעור : השאילתא לא מה אמר יריב, אם הוא אמר אמת או לא אמר,
 דרור עזרא : הוא מסר, הוא מסר,
 יהונתן יסעור : זה לא עניין שלי, זה לא עניין של ראש העירייה, זה עניין שלך,
 דרור עזרא : שיריב יענה.
 יהונתן יסעור : הוא לא צריך לענות,
 דרור עזרא : בוודאי שהוא צריך לענות.
 יהונתן יסעור : לא, השאלות הם לא לחברי ...
 דרור עזרא : תשמע, הוא מסר מידע לא נכון לציבור. שיסביר את זה.
 דורון גילר : תתבע אותו. מה אתה רוצה מאיתנו?
 דרור עזרא : אני לא אתבע אותו.
 דורון גילר : בוא נמשיך, מה אתה רוצה מאיתנו?
 דרור עזרא : אני רוצה שהוא יסביר למה הוא מסר מידע,
 יהונתן יסעור : דורון, חבל, שאלה שלישית.

שאילתא מס' 3 - מר ירון עולמי, שיתוף הציבור

- דידי מור : טוב, השאילתא הבאה. על ידי מר עולמי, שיתוף הציבור. ירון פה?
 ירון עולמי : זה אני.
 דידי מור : מדוע לא התקיים הליך שיתוף ציבור לתוכנית מתאר פיתוח לציבור, לפחות כמו זה של האופניים. מדוע החליט ראש העירייה הזמני לסגור את הליך שיתוף הציבור של תוכנית המתאר למוזמנים בלבד. האם לא עדיף לשמוע את כל תושבי העיר לפני שמעבירים את התוכנית לוועדה המחוזית. שלוש, מה עלות הליך שיתוף הציבור, כולל הפרסומים, הן של האופניים, והן של תוכנית המתאר. ארבע, מה הסיבה שהוחלט על הליך שיתוף ציבור כזה נרחב לנושא האופניים, האם יש לזה קשר לבחירות. חמש, מדוע הוחלט לזרז ולצמצם את הליך שיתוף הציבור בנוגע לתוכנית המתאר, האם יש לזה קשר לבחירות? תשובות. זו המתכונת שנבחרה לשיתוף הציבור. ב', תשובה לסעיף אחד. שלוש, עלות שימוע ההערות של תוכנית המתאר כ-25,000 ₪. עלות שיתוף הציבור באופניים 7,000 ₪. פרויקט השכרת אופניים הינו שירות

- לציבור, ואך טבעי לשתף הציבור בתוכניות. על פי החלטת הוועדה המקומית, בתיאום עם הוועדה המחוזית. עולמי, שאלה נוספת?
- ירון עולמי: כן. נראה לי קצת תמוה שזה עלה רק 7,000 שקל, רק הפרסומים, על גבי פרסומים,
- יהונתן יסעור: יש לך שאלה נוספת, מר עולמי?
- ירון עולמי: מה?
- יהונתן יסעור: יש לך שאלה נוספת?
- ירון עולמי: השאלה שלי, אתה כותב, זו המתכונת שנבחרה לשיתוף הציבור. אני רואה שיש כמה מתכונות של שיתוף ציבור, מי בחר את המתכונת הזאת, מה הכוונה?
- יהונתן יסעור: מי שאמון על ההחלטות האלה.
- ירון עולמי: מי אמון על ההחלטות האלה? זה מה ששאלתי.
- יהונתן יסעור: מהנדס העיר.
- ירון עולמי: מה?
- יהונתן יסעור: מהנדס העיר, וועדת בניין.
- ירון עולמי: מהנדס העיר בא ואמר, אני רוצה לעניין של האופניים לשאול את כל תושבי העיר, זה שיתוף ציבור?
- יהונתן יסעור: מה?
- ירון עולמי: אבל בשיתוף ציבור,
- יהונתן יסעור: יש לך שאלה?
- ירון עולמי: כן.
- דרור עזרא: אנחנו לא אמרנו, אתה מטעה, הוא מטעה אותנו, הוועדה לא אמרה את זה.
- ירון עולמי: יש כאן עניין של תוכנית מתאר עירונית, מה יותר חשוב? זה לא רק אופניים, זה גם האופניים וגם הכל.
- יהונתן יסעור: לא, אופניים לא קשורים לתוכנית המתאר.
- ירון עולמי: אני אומר, זה גם, זה הכל. תוכנית המתאר של כל הרצליה,
- יהונתן יסעור: לא, אופניים זה לא קשור לתוכנית המתאר.

- ירון עולמי : אז יותר הגיוני לשתף אותם רק בשבילי אופניים, אבל כשמדובר על כל העיר שלהם ומה יהיה העתיד שלה, אתה אומר שלא צריך לשתף אותם.
- יהונתן יסעור : ירון עולמי,
- ירון עולמי : אני שואל.
- יהונתן יסעור : אתה מוזמן לשימוע, ולא הגעת, נכון?
- ירון עולמי : אני לא האישיו כאן,
- יהונתן יסעור : אז תהיה בריא.
- ירון עולמי : אתה רוצה להעביר את זה,
- יהונתן יסעור : נקסט, שאלה הבאה. לא, אין לך, נתתי לך תשובה,
- ירון עולמי : מצלמים אותך, לפחות תדבר בכבוד.
- יהונתן יסעור : יש מי שמחליט,
- ירון עולמי : מה זה תהיה בריא?
- דרור עזרא : גם אתה לא היית, יונתן,
- יהונתן יסעור : ובזה נגמר העניין.
- דרור עזרא : אתה גם ברכת.
- יהונתן יסעור : דרור, אין לך זכות דיבור.
- דרור עזרא : אתה בא, תוקף את ירון, אתה באת בדיוק עשר דקות,
- יהונתן יסעור : אני לא תוקף את התהליך,
- דרור עזרא : בדיוק עשר דקות, והלכת, תגיד את האמת.
- יהונתן יסעור : דרור, אין לך זכות דיבור. אין לך רשות דיבור,
- דרור עזרא : אני הייתי לכל האורך, אני, צביקה הדר.
- יהונתן יסעור : שאלה רביעית. סליחה, דורון.
- דורון גילר : אתה לא היית,
- ירון עולמי : על מה אתה מדבר?
- דורון גילר : אני מדבר על האופניים.
- ירון עולמי : לא על אופניים, אני מדבר על התוכנית מתאר.
- דורון גילר : אוקי.

ירון עולמי: התוכנית מתאר.

דרור עזרא: התוכנית מתאר, למה הציבור לא מוזמן להשתתף.

יהונתן יסעור: הוא מוזמן, בסיבוב השלישי מוזמן הציבור.

שאלתא מס' 4- מר ירון עולמי, עגלת קפה בחוף הדרומי

דידי מור: מר ירון עולמי, שאלתא אחרונה בנושא עגלת קפה בחוף הדרומי. מדוע

החברה לתיירות פנתה לגופים למתן הצעות להפעלת עגלת קפה בחוף

הדרומי, כאשר בפועל, בהסכם שנחתם עם המפעיל אין זכר למילים עגלת

קפה. שתיים, האם יש לחברה לתיירות הערכת שמאי בנוגע להבדל בהכנסות

לחברה בין הפעלת עגלת קפה, כפי שהוצג למציעים, לבין הבנייה בפועל של

המזנון, ואם כן, מה הם. שלוש, מדוע כאשר נודע לאנשי החברה לתיירות

שיוקם במקום מזנון ולא עגלת קפה, הם לא מנעו זאת. ארבע, לפי הסכם עם

מפעילי המזנון, הם מחויבים להוציא את המבנה הנייד, עגלת קפה, מידי יום,

האם יש לחברה תיעוד מצולם עם מצלמות המעקב הרבות שיש במקום, על

הוצאת המבנה בכל הימים שהמקום פועל, אם לא, מדוע לא ננקטים צעדים

נגד מפעילי המזנון על הפרת ההסכם. האם הוצא צו הריסה מנהלי למזנון,

אם כן, מדוע הוא לא מבוצע נכון ל-2 ביוני 2013. האם ניתן פרק זמן לפינוי

המקום, אם כן, מדוע לא מונעים את הכנסת המבנה הנייד למקום. תשובות,

ההסכם מעגן את מהות ההתקשרות בין הצדדים, תוך הגדרה של זכויות

המפעיל והכפפתם לקבלת מלוא ההיתרים והרישיונות הנדרשים לשם כך.

שאלה שתיים, התשובה היא כן. שאלה שלוש, המבנה הוא נייד על גלגלים.

שאלה ארבע, התשובה היא כן. שאלה חמש, התשובה היא כן, בהליך משפטי.

מר עולמי, שאלה נוספת?

ירון עולמי: כן, אני אשמח לפני שאני אשאל שאלות נוספות, לקבל תשובות לשאלות

ששאלתי מלכתחילה. שאלה מספר שתיים, אמרתי שאם כן מה הם, כלומר,

מה הערכת השמאי, התשובה היא כן, זה הערכת השמאי, כן? אני מתאר

לעצמי שזה לא הערכת השמאי.

יהונתן יסעור: שאלת אם יש הבדל, התשובה היא כן.

- ירון עולמי : לא, שאלתי, אם כן, מה היא.
 יהונתן יסעור : טוב.
- ירון עולמי : הערכת שמאי, אם יש הערכת שמאי שונה, אז מה השוני, אז כותבים לי כן.
 דידי, אתה יודע שזה לא רציני.
- יהונתן יסעור : איפה כתוב מה היא?
 ירון עולמי : בסוף השאלה, אם כן, מה היא.
 יהונתן יסעור : כן.
- ירון עולמי : כן, מה ההבדל בהערכות השמאי.
 יריב פישר : יש הערכת שמאי, 40,000 שקל.
 ירון עולמי : להבדיל?
 יריב פישר : הוא משלם בסביבות 45 לשנה, משהו כזה.
 דרור עזרא : על העגלת קפה, אבל הערכת שמאי על העגלת קפה, לא?
 ירון עולמי : אבל יש הערכת שמאי למזנון.
 יריב פישר : עגלת קפה ועוד דברים, אתם רוצים, אתם מוזמנים לקרוא.
 ירון עולמי : לא משנה, אתה כותב כאן גם בחמש כתבתי, אני מבין שזה בהליך משפטי,
 אבל הוא לא מבוצע, אז אני שואל, האם ניתן פרק זמן, האם ניתנה איזושהי
 התראה, מה?
- יהונתן יסעור : כשזה בהליך משפטי, זה בהליך משפטי, ואז לא ניתן לנקוט בשום צעדים של
 מימוש הפינוי, ברגע שיסתיים המשפט בעוד שבוע, נדמה לי, ב-16 לחודש, אז
 באותו רגע, מה שיפסוק בית המשפט, אנחנו נפעל בהתאם לפסיקה של בית
 משפט.
- ירון עולמי : בסדר גמור.
 יהונתן יסעור : אנחנו שומרי חוק.
 ירון עולמי : אני מקווה שכולם ישמרו על החוק, לא רק אנחנו, זה יהיה נהדר.

הצעות לסדר

דידי מור : אוקי, הצעות לסדר.

דרור עזרא : מי זה אנחנו, זה השאלה.

דידי מור : מר עולמי, בבקשה. הצעה לסדר מספר אחד.

הצעה לסדר מספר 1, מר ירון עולמי

ירון עולמי : טוב,

דידי מור : בתוך סדר היום.

ירון עולמי : ככה, לא יודע מי הספיק לקרוא, בתל אביב עשו צעד מאוד מאוד חשוב לטובת הציבור, לטובת ציבור המתרחצים, לציבור הנופשים בים, והחלו לאכוף פיקוח על מחירי בתי הקפה, מזנונים, אם באמצעות פתיחת החוזים למפעילים חדשים ששמים מחירי מקסימום בחוזים עצמם, ואם באמצעות פרסום של הנחיות של מה המחירים שהם דורשים שיהיו הוגנים, סבירים ומקובלים. כאשר הגדילו לעשות ואף הטילו סנקציות בגובה של 10,000 שקלים כקנס למקומות שמפריים את ההנחיות או את החוזים של ההתקשרות בין, במקרה זה של עיריית תל אביב וחברת אתרים, לבין המפעילים השונים בחופי הים. אני, אישית חושב שלא רק שזה רעיון טוב, אלא זה כורח המציאות. אני נתקל בהמון המון תלונות של אנשים שמגיעים לים ובקבוק שתייה עולה עשרה שקלים, יש מקומות שגם 16 שקלים, כל מיני קרטיבים שאפשר לקנות בשני שקלים, אוקי, אפשר למכור גם בחמישה שקלים, להרוויח, אתה יודע, 200%, 250%, אבל כשקרטיבים עולים שמונה שקלים ועשרה שקלים, זה כבר גזל, זה לא רווח סביר. יש יגידו שאפילו עושק. אני גם חשוב לציין, אלא אם כן, באמת, יש לך כוח ואתה נסחב עם צידנית עם שלושה ילדים וכולי, לרוב אתה מגיע לים ואתה בעצם סוג של קהל שבוי, בגדול, מי שנמצא שם זה בעצם סוג של מונופול, אם אתה בא לחוף מסוים, אתה חייב לקנות ממנו את מיטות השיזוף, הקרטיבים או את הארטיקים או את השתייה, וכאשר המחיר הוא מופקע, אתם איתו? כאשר המחיר מופקע זה פשוט עוול למשפחה, במיוחד משפחות עם ילדים, משפחות שבאים כמה וכמה נפשות, זה הוצאה אסטרונומית, ולדעתי גם מיותרת, אפשר לעמוד בדרישות מסוימות של מחיר מקסימום ולדאוג לאכוף את זה.

אני מדבר על כל סוגי הדברים, גם מיטות שיזוף ושמשיות וכולי, וגם כמובן המזנונים עצמם, אם זה קרטיבים, ארטיקים, שתייה קלה, שתייה קרה וכולי. בסופו של דבר, אתם יודעים, זה שירות שאנחנו צריכים לדאוג לתושב, כי אף אחד אחר לא ידאג לו, בטח לא המזנונים עצמם ובתי הקפה, הם מבחינתם רק שורת הרווח מעניינת, אותנו צריך קודם כל לעניין התושב שמגיע לרכוש בחופים שלנו. כדי לקצר, האמת, זו הצעה לא ארוכה, אני מציע שמועצת העיר מסמיכה את העירייה והחברה לפיתוח התיירות להכניס סעיפים של מגבלות, מחירי מקסימום, בכל החוזים עם בעלי בתי הקפה, המסעדות והמזנונים לאורך חופי הרחצה, ואף תפקח על התנהלותם ועמידתם בהגבלות, כולל סנקציות במקרה של הפרה.

יהונתן יסעור: טוב, מכיוון שאתה מתפרץ לדלת פתוחה, ובהסכמים של המזנונים שהחברה לפיתוח התיירות כרתה עם הזכיינים, יש סעיף של הגבלת תעריפים בחלק מהמוצרים. זה התחיל, ומכיוון שהסכמים,

ירון עולמי: בוא נפתח את כל השאר.

יהונתן יסעור: לא, כי ברגע שיש הסכם, אתה לא יכול באמצע, ולכן, מכיוון שזה כבר חלק ממדיניות של החברה, שבמזנון האחרון שקיבל את הזיכיון הכניסו את הנוסחה הזאת של הגבלת תעריפים,

ירון עולמי: יש גם סנקציות?

יהונתן יסעור: מה?

ירון עולמי: יש גם סנקציות?

יהונתן יסעור: יש פיקוח.

יריב פישר: ... שלא בתוך ההסכם, המחירים יותר נמוכים, חמישה שקלים לארטיק, מים מינרלים אפשר עוד להוסיף.

ירון עולמי: בוא נכניס את זה,

דרור עזרא: שזה יהיה מדיניות הלאה, מה הבעיה?

יהונתן יסעור: המדיניות מתקיימת, ולכן, אני מציע להוריד את ההצעה,

דרור עזרא: כשאתה אומר שאתה מוריד את זה, אז אתה לא מקבל את זה.

יהונתן יסעור : למה אני לא מקבל את זה? זה מתקיים.

דרור עזרא : אבל זה מתקיים, זה החלטה של המנהל היום, של המנכ"ל, של היושב ראש היום, אם אנחנו רוצים שזה יהיה לעתיד, אנחנו צריכים פה לקבל החלטה.

אם אנחנו משנים את המדיניות,

יהונתן יסעור : אני חושב,

דובר : תגיד לי אתה, במה זה מתקיים?

יהונתן יסעור : אין דיון עכשיו, אין דיון, עוד לא נפתח דיון.

דובר : הוא אמר זה מתקיים, אני רוצה לשמוע במה זה מתקיים.

יהונתן יסעור : אבל לא נפתח דיון, לא נפתח דיון,

דובר : אז בוא נפתח.

יהונתן יסעור : בסדר, תכף נצביע ונראה. אני מציע להוריד את זה מסדר היום, מכיוון שזאת כבר מדיניות שמתקיימת, בהובלה של החברה לתיירות, ולכן אני מציע להוריד את זה מסדר היום. מי בעד להוריד את זה מסדר היום? או לא להעלות את זה.

דידי מור : מי נגד? שלושה. כן, ירון. סליחה, דרור.

הצעה לסדר מספר 2 - מר דרור עזרא

דרור עזרא : טוב. אני גם אמשך את המגמה של ירון, ואתרכז בפן נוסף בעייתי בחוק הים, וזה הנושא של הכיסאות נוח ומיטות השיזוף. לפי חוק העזר, ואני הבאתי פה ציטוטים, הניהול הזה של כיסאות הנוח ומיטות השיזוף הוא בסמכותך הבלעדית, ויש גם למועצה אפשרות לשנות, להנחות, לעשות מדיניות. בחוק העזר הסתכלתי, אין הגדרה של מיטות שיזוף, אבל בוא נניח שמיטות השיזוף בחוק עזר, ואני חושב שכן צריך לשנות את המדיניות. המדיניות היום שהמפעילים באים בבוקר, מוציאים ערימה, בעיקר את מיטות השיזוף האלו, פורסים אותם על שטחים די נרחבים, אני לא יודע איך מחליטים,

יהונתן יסעור : לפי תשריט.

דרור עזרא : בסדר. אני לא יודע איך מחליטים מה השטחים האלו.

יהונתן יסעור : אני אומר לך, לפי תשריט.

דרור עזרא : אבל למשל, בימות שבוע, לא בסוף השבוע, רוב הכיסאות האלו ריקים, אני באתי לפני כמה שבועות, מתוך לפחות איזה 50 כיסאות כאלו היו איזה שניים שלוש שהשתמשו בהם. כלומר, כל זה פשוט תפאורה שפשוט משנה את המראה של החוף, במקום שיהיה לך חול, יש לך איזשהו מראה של איזשהו דבר פלסטי, מלאכותי. אני חושב שזה פשוט לא נכון. אני זוכר כילד שמיטות השיזוף האלה, הם לא היו הרי בשנות, המיטות שיזוף,

יהונתן יסעור : היו כיסאות נוח.

דרור עזרא : לא, היו כיסאות נוח מעץ, אני בניתי בבית ספר יסודי, בניתי כיסאות נוח, היו כיסאות,

יהונתן יסעור : את כולם, למי שהיה לו זיכיון, נתת לו את כל הכיסאות?

דרור עזרא : לא, אני בניתי בשיעורי מלאכה כיסאות כאלו. אבל המיטות שיזוף האלה מפלסטיק, המיטות שיזוף האלה מפלסטיק, הן משהו חדש שנכנס, לדעתי, בשנות ה-90,

דורון גילר : אל תדבר פילוסופיה, תגיע למקום כבר. תגיד מה אתה רוצה, מה אתה, אתה מאריך לנו את הישיבה.

דידי מור : חבר'ה, תנו לו, דורון.

דרור עזרא : המיטות האלה נכנסו בשנות ה-90, זה משהו חדש. שיטת ההשכרה שהייתה בשנות ה-90 זה שהיו שמים אותם במערום, ומי שהיה רוצה, היה לוקח והבן אדם שם לו, והיה משתמש, וזה היה פר שימוש, ההשכרה הייתה פר שימוש לא פר שטח, וזה בעצם מה שאני מציע פה. אני מציע שהשכרה, ההשכרה תהיה לפי דרישה, לא לפי שטח,

יריב פישר : מה הבעיה בשטח?

דרור עזרא : בשטח, ברגע שאתה שם בשטח, אז אתה, כמו שירון אמר, הוא לקוח שבוי.

יריב פישר : אבל אין לקוח שבוי.

דרור עזרא : תן לי שנייה, שאלת,

יריב פישר : אנחנו באמת, אנחנו שונים מתל אביב, תל אביב מפוצצת, אתה לא יכול לבוא

- עם כיסא משלך, פה הרוב ריק.
- דרור עזרא : הרוב לא ריק.
- יריב פישר : הרוב הוא ריק, דרור. כל הצד הדרומי,
- דרור עזרא : מה הבעיה,
- יריב פישר : ריק לגמרי, אז מה הבעיה?
- יהונתן יסעור : יריב, תן לו לסיים.
- דרור עזרא : אני לא עושה את ההצעות סדר האלה בשבילי, אני בא,
- דורון גילר : אבל יש מלא שטח ריק, ייצרת כיסאות, תבוא עם כיסא.
- דרור עזרא : אתה רוצה לשמוע?
- דורון גילר : כן, בשמחה.
- יהונתן יסעור : דורון, תן לו לסיים.
- דרור עזרא : ההבדל הוא, קודם כל, זה שטח ציבורי, זה שטח חוף, ברגע שאתה שם את כיסאות הפלסטיק האלה, המפעיל כובש את השטח הזה, זה שטח שלו, הוא לא על שטח ציבורי. אנשים מהציבור לא יכולים ללכת על השטח הזה, זה ברור. הדבר השני שמפריע, זה מבחינה ויזואלית, שהחוף, שאתה בא לחוף שיש בו עשרה אנשים וחצי מהחוף הוא כיסאות ריקים, זה נראה רע, וזה,
- יריב פישר : זה לא נכון.
- דרור עזרא : אני הייתי שם. אני צילמתי. צילמתי לפני כמה שבועות, ככה זה נראה.
- (מדברים יחד)
- דרור עזרא : אני באתי לצלם את הכיסאות. וככה זה נראה.
- דידי מור : באיזה יום, באיזה שעה?
- דרור עזרא : אין לי בעיה, אני אתן לך את התמונה, אתה תהנה.
- דידי מור : לא, אני רק שואל אם זה בכל הימים ובכל השעות ככה, או בשעה מסוימת,
- דורון גילר : רגע, אנחנו דנים עכשיו? אז אני מבקש, אני רוצה לגמור עם זה. נו מה. אנחנו לא דנים.
- (מדברים יחד)
- דרור עזרא : השיטה שאני מציע היא שיטה שפותרת את כל הזה, גם נותנת את השירות

לאנשים שרוצים את זה, וגם לא תופסת את השטח. אני חושב שזה פשרה הוגנת, אני מכיר בעובדה שאנשים רוצים כיסאות נוח, באים עם כיסאות, מיטות שיזוף, יש תיירים, אני מכיר בזה, אבל הקטע של תפיסת השטח הוא בעייתי מאוד בעיני, כי זה שטח ציבורי, וכל פיסת חוף היא חשובה. זהו, זה מה שאני מציע. אני אקריא את זה עכשיו.

יהונתן יסעור: מה תקריא?

דרור עזרא: "מועצת העיר קובעת כי החל מקיץ 2013, ראש העירייה יגביל מדיניות השכרת ... יקבע כי השכרת הכיסאות ומיטות השיזוף תתבצע רק מתוך מערום מרכזי שיוצב בחוף לשימוש רק על פי דרישה של באי החוף. שתיים, מועצת העיר מבקשת כי ראש העיר יקבע הנחיות ברורות ושקופות להפעלת והגבלת השירותים האלו, ושמירה על זכויות מעבר הציבור הרחב בסמוך לקו החוף, הנחיות אלה יפורסמו פומבית ויתאפשר לציבור הרחב להגיש תלונות." זה בעצם עוד בעיה שנתקלתי בה, שיש איזשהו כניסה לקו החוף, שנכנסים ולפעמים חוסמים את קו החוף, ולא הולכים אחורה, ואנשים לא יודעים, אומרים ככה, ולא מתלוננים. מציל אחד גם פנה אלי, אמר לי שהדבר הזה, שזה על קו החוף, לא מאפשר לאמבולנסים להגיע, וזה גם סכנה בטיחותית וכולי, וכולי. כל העניין הזה שאף אחד לא יודע מה המגבלות, אף אחד לא יודע איפה זה, בעייתי, אני חושב שצריך לפתור את זה, וזה השיטה שלדעתי היא הכי טובה.

יהונתן יסעור: טוב, אני מציע שלא להעלות את זה לסדר היום, מהנימוקים הבאים. קודם כל, ההסכם עם הזכיינים הוא על שטח מוגדר, ויש תשריט, ובמידה ואנחנו נאפשר, הוא לא יתפוס את הכיסאות, יבוא ויתיישב שם אחר ואז הוא לא יוכל לממש את הזיכיון שיש לו, שהוא משלם עליו כסף. כל התשריטים לכיסאות הם מינימום הנדרש, רוב החוף פנוי לקהל חופשי, מי שייצר כיסאות בבית בגיל צעיר יכול להביא אותם היום לים. אין שום בעיה עם זה. או עם כל כיסא אחר. כמו שאמר ירון עולמי קודם, גם אתה אמרת, הרבה מאוד רוצים במקום לסחוב כיסא מהבית, לשכור את הכיסא בחוף הים.

ולכן, אני חושב, דבר נוסף, 2013 העונה התחילה במאי, אנחנו כבר בעיצומה, ולכן זה בטח לא מסתדר ל-2013, ולכן אני מציע שלא להעלות את זה לסדר היום. מי בעד שלא להעלות את זה לסדר היום? נגד? נמנע?

דידי מור : נגד שניים, נכון? ונמנע אחד.

הצעה לסדר מספר 3 - מר ירון עולמי

דידי מור : טוב, ירון.

ירון עולמי : ככה, כידוע לכם, יש בחירות באוקטובר,

דובר : רגע, זה לדיון במועצה?

ירון עולמי : כן, תקרא את ההצעה לסדר.

דובר : כן, אם יהיה בחירות או לא? אני שואל רק.

ירון עולמי : אני בעד לשים צוברי גז,

דידי מור : ירון, יש לך רשות דיבור, אתה מוכן לדבר עם כולם ולא רק עם ...

ירון עולמי : כן. תראו, לא יודע מי יודע, מי לא יודע, מגיל 17 ניתן להצביע בבחירות

מוניציפאליות, לא מגיל 18, ...

(מדברים יחד)

ירון עולמי : הספר האחרון שהוצאתי חודשיים לפני הבחירות, בערך, מי ... בגדול, מי

שראשי להצביע באוגוסט, והוא בן 17, יכול להצביע.

יהונתן יסעור : ירון.

ירון עולמי : הוא מבקש ממני שאלה.

יהונתן יסעור : אתה לא צריך לענות.

ירון עולמי : זה אומר שבעצם כל שכבת י"ב, שהתחילה את השנה, תוכל להצביע, אולי גם

חלקים מ-י"א, בטח מי שהצביע ... ואני חושב שההנחיה שיצר מנהל אגף

החינוך, בדבר איסור על חברי מועצה ונבחרי ציבור להיכנס לבתי הספר, היא

הנחיה שבעצם פוגעת בבסיס דמוקרטי. עכשיו, היות ובני נוער האלה

מצביעים, והיות ואנחנו רוצים לחשוף אותם להליך הדמוקרטי התקין והיפה

שעיריית הרצליה, אני לא צריך להזכיר לאנשים, אתם יודעים, פעם זה היה

הפנינג שלם, אנחנו זוכרים את תיכון בליך המיתולוגי, ששמה היו אפילו לא

סתם עורכים כאלה מעין בחירות דמה, הם היו חוזים את תוצאות הבחירות, אבל בכל מקרה, אני זוכר בכל מערכת בחירות, שהתאפשר למועמדים להופיע בפני התיכונים. ואין לי בעיה שזה יהיה מבוקר, אין לי בעיה שזה יהיה בצורה של עימות, או, כמובן, כמה מועמדים ביחד, או גם חברי מועצה, כדי שבאמת, כמובן לא נפריע להם כל שבוע עם מועמד אחר, וכל אחד יקבל את הבמה לבד. אבל אני בהחלט חושב שמכיוון שאותם תלמידים יצביעו, ומכיוון שזה בעצם יהיה הפעם הראשונה שלהם, חשוב מאוד לחשוף אותם למערכת הפוליטית בצורה איכותית, ברמה גבוהה, ותוך מינונים נכונים. ואני חושב שאנחנו אמונים על כך, אנחנו צריכים ההפך למנוע את זה, לאפשר את זה, לעודד את זה, ואין לי בעיה לקיים את זה בצורה מסודרת, כמו שאומרים, בצורה מתוכננת מראש. בוא נגיד, אני כראש עירייה הייתי מאפשר את זה ויוזם את זה, אבל כל אחד דעתו הוא. לכן אני מציע שממלא מקום ראש העיר, בעזרת אגף החינוך, יקבעו מספר ימי עיון שבהם יופיעו המועמדים לרשות העיר, ביחד או בנפרד, ילכו לתיכונים בעיר, אפשר להוסיף גם נבחרי ציבור, האירועים יערכו בצורה מסודרת ומאורגנת בבתי הספר, ויקבלו אפשרות לשאלות ותשובות של התלמידים. נדמה לי כי תפקידנו לחנך את הנוער לדמוקרטיה ולאזרחות טובה, ואין דרך טובה מלבוא ולהציג לפנייהם דמוקרטיה עירונית.

יהונתן יסעור: טוב, אני מבקש מטובה, כמי שמחזיקה את תיק החינוך, שתנמק את ההחלטה להעלות את זה או לא להעלות את זה.

טובה רפאל: טוב, אם הכוונה לתעמולת בחירות, אז כמו חוזר מנכ"ל משרד הפנים, כמובן שאסור. אבל אם הכוונה לשיעור דמוקרטיה, אז בהחלט יש גם חוזר מנכ"ל שמדבר על כך, תשס"ט 8 א', העדכון האחרון שלו באפריל 2009, והוא גם נותן את הסייגים וההסברים לפעילות פוליטית בבתי ספר. ובמסגרת תוכנית הלימודים לחינוך לדמוקרטיה ואזרחות, מדובר על פיתוח תודעה פוליטית אצל תלמידים, וצריך לעשות את האבחנה בין זה לבין חינוך לתפישה פוליטית מפלגתית מסוימת. לכן על מנהל בית הספר להיות אחראי, בהתאם

לסייגים שמכתיבים לו בחוזר הזה, לעשות פעילות מגוונת, מאוזנת, עם הנחיות ברורות של הכנת התלמידים לפני, ושיחה איתם אחרי, כדי שיוכלו להיות מעורבים, מעורים, על פי חוק חינוך ממלכתי, יש שמה כל מיני דברים שמדברים על חינוך לדמוקרטיה, ולערכים, ומעורבות בחברה, וכן הלאה, ולכן בהחלט אין שום סיבה שהמועצה לא תקרא למנהלי בתי הספר העל יסודיים לקיים פעילויות כאלה, לבנות תוכניות כאלה, וזה לא רק אירוע כלשהו, אלא זו תוכנית בפני עצמה, שהם צריכים לתכנן אותה, לעודד לעשות את זה. בעבר, אני זוכר שבבחירות קודמות זה נעשה בחלק מבתי הספר, בבחירות הארציות זה נעשה בכל התיכונים שלנו, ואני לא רואה סיבה שלא נמליץ להם לעשות את זה. כי מי שקובע מה קורה בבתי הספר זה מנהלי בתי הספר, על פי חוזר מנכ"ל משרד החינוך, אנחנו לא יכולים לקבוע בשבילם. לכן אני חושבת שההמלצה שלנו לעשות את זה, עם החוזר שלהם, וזה שהם רוצים שהתלמידים יהיו מעורבים חברתית, דמוקרטית, עניינית, אני לא רואה סיבה לא לעשות את זה, ובהחלט אני ממליצה.

ירון עולמי: אז עם מי לעשות את זה?

טובה רפאל: יוזמנו המועמדים, בצורה מאוזנת,

יהונתן יסעור: ההצעה היא שלפי חוזר מנכ"ל משרד החינוך, רשאים מנהלי בתי הספר לפעול על פי שיקול דעתם בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד החינוך.

טובה רפאל: יש חוזר מנכ"ל משרד החינוך, הוא מוכר,

יחיעם השמשוני: לא, אבל יש חוזר מנכ"ל משרד הפנים שדן בנושא שלמוסדות עירוניים, שאין לקיים שום,

דובר: מקיימים דיון על זה עכשיו?

טובה רפאל: אסור לעשות תעמולת בחירות, מותר לעשות פעילות חינוכית בנושא דמוקרטיה ואזרחות, ובמסגרתה, בצורה מאוזנת, לעשות את הפעילות הזאת לתלמידים, להביא את המועמדים להשמיע את משנתם.

עו"ד בהרב: טובה, יש כמה ...

טובה רפאל: אז לכן אני ממליצה להוריד מסדר היום,

- ירון עולמי: את ממליצה להוריד?
- טובה רפאל: להוריד מסדר היום, אנחנו נמליץ למנהלי בתי הספר לעשות את הפעילות הזאת,
- ירון עולמי: אבל זה מה שהצעת, אתם מסכימים להצעות שלי, אבל לא מעלים אותם לדיון.
- (מדברים יחד)
- יחיעם השמשוני: אם אנחנו פועלים לפי חוזר מנכ"ל, אז שיקול הדעת שלהם איך לפעול.
- טובה רפאל: זה לשיקול הדעת של מנהלי בתי הספר.
- יהונתן יסעור: סליחה, אין לך רשות דיבור.
- עו"ד בהרב: יש חוזר מנכ"ל של משרד החינוך, יש במקביל חוזר מנכ"ל של משרד הפנים שמעלים שאלות נוספות ומתייחסים להיבטים אחרים שצריך לזכור שלהבדיל מבחירות ארציות, שאנחנו מדברים על בחירות מקומיות, יש גם שאלה של פעילות במוסדות העירייה, וזה מעורר גם שאלות אחרות. אז מה שמותר לעשות על פי דין במסגרת חינוך לדמוקרטיה ואזרחות טובה, מן הסתם, נעשה, ומועצת העיר לא תורשה ... בעניין הזה בשום דבר, מה שמותר על פי דין, ומה שיעשה במסגרת חינוך לדמוקרטיה.
- דורון גילר: אז יש דיון או אין דיון? אני רוצה להבין.
- אלי כחלון: היא מדברת, חוות דעת משפטית, ואף אחד לא יכול לדבר, אני מציע.
- יחיעם השמשוני: אלי, שנייה, רבותי, כתוב פה בפירוש בחוזר מנכ"ל משרד החינוך, אין לערוך פעילות פוליטית בתחום של הרשות המקומית.
- אלי כחלון: אנחנו דנים או לא דנים אני רוצה להבין, לא, אנחנו דנים או לא דנים? לא. לא רק אתם תדברו, דנים או לא דנים?
- ירון עולמי: אם מנהל רוצה להזמין ליום עיון את כל המועמדים כדי לחשוף את התלמידים,
- יחיעם השמשוני: אסור לו, על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, אתה לא מבין?
- ירון עולמי: אני לא מאמין.
- יחיעם השמשוני: זה הנחיות שקיבלנו עכשיו.

אלי כחלון : אנחנו דנים או לא דנים?

יחיעם השמשוני : קיבלת את זה.

(מדברים יחד)

אלי כחלון : אני רוצה לשמוע אם דנים או לא דנים.

יהונתן יסעור : חברים, אני מציע להעלות את זה לדיון, אני רואה שהרוחות סוערות פה, מי

בעד להעלות את זה לדיון? בבקשה, מי רוצה להתבטא?

טובה רפאל : לא שאלת מי נגד?

יהונתן יסעור : מה נגד? אה, מי נגד?

אלי כחלון : אני רוצה רק לדעת דבר אחד, בבקשה.

יהונתן יסעור : סליחה, אלי, תדבר.

אלי כחלון : אם בתי הספר צריכים, ומנהלי בתי הספר צריכים לפעול לפי הוראות מנכ"ל,

זה נכון, אז אם כן, מדוע הייתי צריך לקרוא בעיתונות שיצא מכתב למנהלי

בתי הספר שלא יקבל את כל המועמדים אליו? אם יש חוזר מנכ"ל, אז יש

חוזר מנכ"ל.

יהונתן יסעור : היה מכתב כזה? איפה היה מכתב כזה?

אלי כחלון : ככה נכתב בעיתונות.

יהונתן יסעור : לא.

אלי כחלון : אם לא נכתב, אז תגיד עכשיו לא, אז אין.

יהונתן יסעור : אם מה שקובע זה העיתונות, אז תבוא בטענות לעיתונות.

אלי כחלון : אני חושב שעיתונאים כותבים דברים נכונים.

יהונתן יסעור : לא, אלי, ההנחיה שנוהגת כבר שנים רבות בעירייה, שברגע שאתה רוצה

לדבר עם מישהו במערכת, יש מנגנון ומסלול איך אתה מגיע לאנשים. ואם

מחר חבר מועצה רוצה להגיע לאיזשהו צד בעירייה, יש דרך בשביל לסדר את

העניין, הוא לא עושה את זה ישירות מול מנהלת בית הספר, או מול מנהל

מחלקה בעירייה. זה הכללים, ולכן, אם מחר יהיה סידור ואנחנו נחליט

שאנחנו כן מאפשרים פעילות של מועמדים במוסדות החינוך, בתיכונים, כמו

שמציע ירון, אז יהיה סידור לזה, והמנהלים יתואמו מול מנהל אגף החינוך

איך עושים את זה, ומה מותר להגיד ומה אסור להגיד.

אלי כחלון : אז אתה אומר שלא יצא מכתב.

יהונתן יסעור : לא יצא מכתב בנוסח שאתה אומר.

אלי כחלון : יצא מכתב למנהלי בתי הספר או לא יצא מכתב?

יהונתן יסעור : למה?

אלי כחלון : בנושא של מועמדים לרשות העיר, יצא מכתב או לא?

יהונתן יסעור : לא. לא.

אלי כחלון : לא יצא מכתב?

יהונתן יסעור : לא.

אלי כחלון : אוקי.

דרור עזרא : אפשר?

יהונתן יסעור : כן.

דרור עזרא : אני אזכיר שהיה לפני כמה חודשים בחירות לכנסת, אני הייתי מועמד

לכנסת, ואני השתתפתי בכמה וכמה,

אלי כחלון : חבל שלא נבחרת.

דרור עזרא : השתתפתי בכמה וכמה אירועים, אירועים כאלה של עימותים בבתי ספר

תיכונים, היו לדעתי מאות כאלו בכל הארץ, יונתן, אתה לא מקשיב.

דידי מור : הוא מקשיב.

דרור עזרא : הוא מדבר בטלפון, למה אתה מדבר בטלפון כשאני מדבר? זהו, עכשיו

שיראו.

יהונתן יסעור : אשתי התקשרה, מה אתה רוצה?

דרור עזרא : אם הפעילות, אני לא יודע איך קוראים לזה, פעילות פוליטית, חינוכית, איזה

כותרת נתנו לזה, הייתה פעילות ויכוחים פוליטיים על נושאים פוליטיים,

יהונתן יסעור : דרור, אתה רוצה לתמוך בזה?

דרור עזרא : אני אומר לך,

יהונתן יסעור : אנחנו יודעים בדיוק מה היה, היינו שם גם כן.

דרור עזרא : זה היה כבר.

יהונתן יסעור : בלי להיות מועמדים.

דרור עזרא : עכשיו, מה יהיה, יהיה איזשהו דיון פילוסופי? צריך להביא את המועמדים, לשמוע את דעתם, אני לא יודע, אולי הפרשנות,

ירון עולמי : אף אחד לא יעמיד דוכן,

יהונתן יסעור : ירון, סליחה, אין לך רשות דיבור.

דרור עזרא : אולי הפרשנות המשפטית של המנכ"ל היא פרשנות מחמירה מידי,

יהונתן יסעור : ירון, דרור, אתה רוצה להתייחס לעצם ההצעה?

דרור עזרא : אני מתייחס.

יהונתן יסעור : עזוב את המנכ"ל, מה זה קשור בכלל?

דרור עזרא : אני מתייחס, אני חושב שהפרשנות הסבירה שאתה מביא את כל מגוון המועמדים, זה לא פעילות פוליטית.

יהונתן יסעור : בקיצור, אתה בעד לאפשר את הפעילות הזאת.

דרור עזרא : אני בעד, וגם אני מוסיף,

יהונתן יסעור : תודה רבה, מישהו עוד רוצה להגיד משהו?

דרור עזרא : יונתן, שנייה, יונתן, אני גם מוסיף סיעות, לא רק חברי, מועמדים לרשות העיר, גם סיעות, שישמעו גם סיעות.

יהונתן יסעור : אוקי. כן. אייל רון.

אייל אברמוב : ברמה העקרונית, אני חושב שזה אכן ראוי שבפני התלמידים יוצגו הדברים, לפי מה שהוצג על ידי היועצת המשפטית, יש כאן בעיה, וכנראה שהבעיה היא לא רק אצלנו, בגלל שחוזרי מנכ"ל משרד הפנים וחוזרי מנכ"ל משרד החינוך חלים על כל הארץ, ואם יש כאן התנגשות, אם יש כאן סתירה, אז מישהו צריך לעשות כאן סדר. אני, שוב, ברמה העקרונית אני חושב שזה ראוי, ואני חושב שצריך לראות אם אנחנו יכולים לקבל הבהרות לנושא הזה, באיזה מסגרת זה אפשרי, ובוודאי אני מסכים עם מה שטובה הציעה, לקרוא למנהלי בתי הספר במסגרת מה שאפשרי מבחינה חוקית, לקיים את האירועים האלו, מכיוון שבהחלט יש לזה ערך מוסף.

יהונתן יסעור : עוד מישהו? יריב.

יריב פישר : פעם, כשהייתי צעיר, התמודדתי לכנסת, לא אני, הייתי חלק מרשימה, והלכתי באמת לבתי ספר והיו פאנלים, ויש בזה משהו באמת מאוד יפה.

יהונתן יסעור : מוניציפאלי?

דרור עזרא : לכנסת.

יהונתן יסעור : זה היה לארצי.

אלי כחלון : בעבר היה גם במוניציפאלי.

יהונתן יסעור : כן?

אלי כחלון : כן, כן.

יהונתן יסעור : מאיה.

מאיה כץ : אני חושבת שברשות מקומית אפשר להפעיל שיקול דעת, גם בנוגע לחוזר מנכ"ל, גם של משרד החינוך וגם של משרד הפנים, והתניות מסוימות שכל המועמדים יהיו אחראיים עליהם, כי אין באמת שום סיבה שתלמידים, בעיקר בני 17 ו-18, שצריכים גם לחדד עבורם את המשמעות של בחירות, לא באמת יוצגו בפניהם, גם מתמודדים לרשות העיר, ויחד עם זאת, אני גם אסכים איתך, דרור, המתמודדים שמעמידים רשימות למועצת העיר, מכיוון שגם יש פה משהו ששונה מהבחירות שנעשות בבחירות הכלליות, שזה הצבעה בשני פתקים. אני חושבת שזה גם משהו שצריך לחדד אותו, בעיקר, כי רוב הסיעות אחר כך שמזינות את מועצת העיר, חלקן סיעות שאין להם מועמד לרשות עיר. לכן, אני חושבת שכן צריך להציג גם,

יהונתן יסעור : טוב, זה ברור שאם מחליטים שכן אז זה כולל את הכל, אין הפרדה פה.

דרור עזרא : לא, זה לא היה בהצעה של ירון, דרך אגב.

יהונתן יסעור : אבל הוא התכוון לשניהם.

ירון עולמי : ציינתי את זה גם בעל פה.

יהונתן יסעור : אני אעזור לך, ירון. סליחה, את סיימת?

מאיה כץ : כן, תודה.

יהונתן יסעור : רות רזניק.

רות רזניק : אני רוצה להגיד שנשמע לי כל מה, מכל הדיון הזה, שיש שני חוזרים, אחד

של מנכ"ל משרד החינוך והשני של משרד הפנים, אני הייתי מחזירה לשניהם מכתב אחד, עם שני העותקים ולשאול מה חל עלינו, מה גובר על מה. ואז יש לנו תשובה מוסמכת, זה הכל.

אלי כחלון : יעבור הזמן של הבחירות עד שנקבל תשובה.

רות רזניק : לא, תשמע, אפשר לשלוח להם בפקס, זה לא לוקח הרבה זמן. לדעתי, מה שמחייב את חברי המועצה זה משרד הפנים ולא משרד החינוך, וזה מה שמחייב אותנו.

יהונתן יסעור : כן, צביקה.

צביקה הדר : כן, מה שאני רציתי להגיד זה שהעיר הרצליה, מזה, אני חושב, יותר מעשר שנים, שמה דגש גדול מאוד על לימודי הדמוקרטיה, אז ככה שאני חושב שזה הדובדבן של הדמוקרטיה, הבחירות, וצריך לעשות כל מאמץ כדי שתהיה שותפות של התלמידים בתהליך הזה.

יהונתן יסעור : עוד מישהו?

יוסי בן שפרוט : בהמשך למה שכולם אמרו, אז אני חושב שכדאי, אולי, לקחת את חוזרי המנכ"ל האלה, ללמוד אותם, ולחשוב איך אנחנו יכולים להניע תהליך דמוקרטי, איך אנחנו יכולים להניע תהליך דמוקרטי לקראת הבחירות בעיר שלנו, במסגרת האפשרויות שחוזרי המנכ"ל משאירים לנו. ובצורה כזאת, אז אנחנו, זאת אומרת, אם נפעיל יוזמה כזאת, אז אנחנו נפעיל יוזמה שהיא מתחברת למה שצביקה אמר, עשר שנים, העיר הזאת מקדמת לימודי דמוקרטיה.

טובה רפאל : 14.

יוסי בן שפרוט : על אחת כמה וכמה. זהו.

יהונתן יסעור : טובה.

ירון עולמי : שנייה, אני רוצה לסכם,

טובה רפאל : יחיעם ביקש להגיד משו.

ירון עולמי : אני רוצה להגיד שאני מסכים איתך, יוסי, אבל אני גם חושב, מה שדרור אמר לגבי הפרשנות המחמירה של המנכ"ל, מה שאוסרים בתעמולה

פוליטית, תעמולה פוליטית הכוונה שילך סתם מועמד פלוני, וביום שישי יציב דוכן באמצע בית ספר ויחלק חומר, ולא לזה אני חותר, ממש לא. אני מדבר על יוזמות של מנהלי,

עו"ד בהרב: הרציונל שלא יוצר כאוס, שזה יהיה באופן מסודר וברור,

ירון עולמי: נכון, ולכן ההצעה לסדר, שמועצת העיר תקרא למנהלים, אולי למועצת תלמידים, לארגן הפנינג כזה, יום עיון עם כל המועמדים, מי שירצה לבוא, יבוא, מי שלא, לא, אבל יהיה יום עיון אחד, כמו שיש, אגב, הפנינג בתחילת שנה של כל האפשרויות לעשות פרויקט חונכות אישית, בסדר? או כמו שיש,

יהונתן יסעור: יחי ההבדל הקטן. תודה רבה, ירון, הבנו.

ירון עולמי: שנייה, לא.

יהונתן יסעור: ירון, לא, אתה חוזר על עצמך.

ירון עולמי: אני חושב שדיון כזה, מכובד, מאורגן, זו הכוונה.

יהונתן יסעור: אבל אמרת את זה בפתיח שלך.

ירון עולמי: ואני לא חושב שהמחוקק נגד זה, הוא נגד תעמולה. חושבים כאן, (מדברים יחד)

יהונתן יסעור: ירון, ירון, אמרת. טובה רפאל.

טובה רפאל: רגע, ליחיעם יש משהו להגיד.

יהונתן יסעור: רבותיי, רק רגע, כן.

יחיעם השמשוני: יש פה חוזר מנכ"ל שאתם כולכם קיבלתם אותו, כתוב, חוזר מנכ"ל מיוחד, הנחיות היועץ המשפטי לממשלה לקראת הבחירות לרשויות המקומיות, מספר 2/2013. בסדר? ובין שאר כל הדברים שכתוב, אגב, אם אתה עושה אירוע כזה בבית ספר, אף עובד עירייה אסור לו להיות בו.

אלי כחלון: יחיעם, באיזה עמוד אתה קורא?

יחיעם השמשוני: חמש. כפועל יוצא, איסור על שימוש בנכסי הרשות המקומית בקשר עם תעמולת בחירות, ... גם ההנחיה ... כי אין לערוך פעילות פוליטית ברכוש הרשות המקומית. ואני מצטט, לא יערכו במשרדי הרשות המקומית, במוסד או במתקן השייך לרשות, או בכל דרך שהיא, בשעות העבודה או לאחריהן,

אסיפה, הרצאה, או פעילות דומה מטעם רשימה, או על בסיס של השתייכות מפלגתית או בעלות אופי מפלגתי. רבותיי, זה מה שכתוב פה.

ירון עולמי: בסדר, אני מסכים עם זה, זה לא מה שאני אמרתי.

יהונתן יסעור: ירון, ירון, אין לך רשות דיבור.

יחיעם השמשוני: חברייה, אני לא מפרש, אני אומר פה מה כתוב. יש לזה שני חריגים, על דברים שרכוש עירייה, כמו נגיד, אולם אלכסנדר, שמושכר לכל מיני גורמים, אפשר להשכיר אותו בכסף למפלגה שתעשה שם מה שהיא רוצה, זה אפשר. שמושכרים לציבור הרחב במהלך כל השנה. אבל בנושא של מבני עירייה, מוסדות עירייה, חל איסור חד משמעי. עכשיו,

דרור עזרא: אנחנו לא מדברים על זה בכלל,

יהונתן יסעור: דרור, דרור, אין ויכוח עכשיו, אתה אמרת את דברך.

יחיעם השמשוני: הרצאה או פעילות דומה מטעם רשימה,

דרור עזרא: זה לא מטעם רשימה, אם,

יהונתן יסעור: דרור, אין ויכוח עכשיו.

דרור עזרא: אבל אם זה מכמה,

יהונתן יסעור: דרור, אין לך רשות דיבור.

יחיעם השמשוני: זה מה שכתוב פה.

יהונתן יסעור: טובה רפאל.

אייל אברמוב: יחיעם, השאלה אם זה מטעם מנהל בית הספר,

יחיעם השמשוני: אין דבר כזה.

אייל אברמוב: לא מטעם רשימה.

יהונתן יסעור: אייל.

דרור עזרא: כשיש כמה רשימות,

יהונתן יסעור: דרור, אין לך רשות דיבור. דרור עזרא, אין לך רשות דיבור. טובה רפאל, בבקשה.

טובה רפאל: אני מבינה את מה שאומר המנכ"ל, אבל בתי הספר עובדים מול חוזר מנכ"ל, ויכול להיות שגם חוזר מנכ"ל משרד הפנים חל עליהם, אני לא יודעת, לפחות

אני הבנתי את היועץ המשפטי, אם הבנתי אותך נכון, אם זה במסגרת תוכנית חינוך של בית הספר, וזה תחת חוזר מנכ"ל משרד החינוך, אז, כי החוזר הזה מדבר על הליך בחירות לשלטון המקומי והמרכזי.

עו"ד בהרב: אני לא מכירה את החוזר שאת מדברת עליו, אפשר לבדוק את זה, אבל בתי הספר הם מתקני הרשות, וצריך לבחון את כל השאלה הזאת. לכן אני לא חושבת שגם זה, כמו שאמרתי קודם, אני לא חושבת שצריכה להיות הנחיה של מועצת העיר בעניין הזה, אני חושבת שמה שמותר למנהל בית ספר לעשות על פי דין, על פי חוזר מנכ"ל משרד החינוך ומשרד הפנים, כל חוזר אחר, או כל דין אחר שחל עליהם, זה מה שצריך לעשות, וזה הכל.

טובה רפאל: אוקי, אז אני בדבריי אמרתי שמבחינתנו, מנהל בית הספר הוא זה שקובע, הוא זה שצריך לבנות תוכנית חינוכית במסגרת החינוך לדמוקרטיה פעילה לתלמידים שלו, ועם הרבה מאוד סייגים, כדי שהיא לא תתפרש כתעמולה פוליטית. ולכן, המועצה לא יכולה להכתיב אם זה יהיה פסטיבל או קרנבל או אני לא יודעת מה, ואני מאמינה שכל מנהל עם האחריות שלו, אכן ירצה גם לעשות את זה. עכשיו, אם יש פה עניין של סייגים של מנכ"ל משרד הפנים, צריך יהיה לבדוק ולהתריע מה מותר ומה אסור.

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור: חברים, סליחה. ערב טוב לכולם, אני רוצה להציע הצעה. מועצת העיר מקבלת החלטה שמערכת החינוך תשב על המדוכה של, בהתאם לחוזרי המנכ"לים, שניהם, ותאפשר את הפעילות של מערכת הבחירות, של הצגת מועמדים, הן של מועמדים והן של הסיעות, בהתאם למגבלות של שני החוזרים האלה. בתיאום, כמובן, שזו תהיה תוכנית של מנהל בית הספר, מתוך כוונה, אני אומר במפורש, כן לאפשר את הפעילות הזאת של חברי המועצה, או של הסיעות השונות ושל המועמדים, להופיע בפני התלמידים.

ירון עולמי: נו, זו ההצעה שלי.

יהונתן יסעור: מי בעד? מי נגד?

דידי מור: מי נמנע? כולם בעד. פה אחד.

ירון עולמי : היית נגד?

טובה רפאל : הייתי בעד.

אישור תב"רים

דידי מור : אנחנו עוברים לתב"רים. שינוי מימון וסגירת תב"ר 1380, אולם ספורט

חט"ב בן גוריון. הערות? פה אחד? תודה רבה. תוספת תב"ר פיצויים לפי

סעיף 197 א' במתחם המסילה, הערות?

דרור עזרא : על מה התוספת הזאת?

יהונתן יסעור : היה פירוט בתוספת לסדר היום, שאלה הבאה.

ירון עולמי : רגע, תן לי שנייה.

דידי מור : תב"ר חדש, תכנון פרויקטים פינוי בינוי, הערות? פה אחד.

אלי כחלון : איפה עושים את הפינוי בינוי, איפה?

דידי מור : תודה רבה.

אלי כחלון : איפה עושים פינוי בינוי? רשום? לא ראיתי.

דידי מור : זה תב"ר תכנון.

אלי כחלון : אבל איפה רוצים לעשות, איפה?

דידי מור : זה בכל העיר.

(מדברים יחד)

דידי מור : תב"ר חדש, פיצויים לפי 197 א', הערות? תודה.

דרור עזרא : במה מדובר?

ירון עולמי : זה האזור ...

דידי מור : מר דרור עזרא, כל ההסברים נמסרו לכם בנוסף לתב"רים, רשומים שם, אם

יש לך שאלה על מה שכתוב שם, תגיד מה.

ירון עולמי : אבל אתה רץ מידי.

(מדברים יחד)

דידי מור : היה פירוט.

דרור עזרא : מה זה ה-100,000 שקל?

דידי מור : על איזה תב"ר השאלה, מר עזרא?

- דרור עזרא : 100,000 שקל.
- דידי מור : איך, על ה-100,000 שקל? תב"ר מספר ארבע?
- יהונתן יסעור : זה באזור של הבסטות.
- ירון עולמי : תגיד לי, זה נכון שהפסיקו את העבודות בפארק?
- יהונתן יסעור : לא.
- ירון עולמי : זה נראה ככה. אז לא.
- יהונתן יסעור : לא, בשום אופן לא.
- דובר : זה נכון שלא עובדים בבריכת השחייה?
- יהונתן יסעור : כן, נכון.
- דובר : לא עובדים?
- יהונתן יסעור : לא.
- דרור עזרא : שם הפסיקו, כן. שם היה בעיה עם הקבלן.
- יהונתן יסעור : הקבלן פשט את הרגל.
- דובר : הקבלן לא פשט, הקבלן יכול לחזור מחר, שישלמו לו מה שחייבים לו.
- יהונתן יסעור : זה אתה יודע.
- דובר : אני יודע, הוא אמר לי את זה.
- דובר : למה הוא בכונס נכסים?
- דידי מור : אוקי, תב"ר חדש, מגרש ספורט, בית ספר רעות, הערות? פה אחד? תודה רבה. כולם מסכימים להכל. תב"ר חדש, רכישת חזקה בחנות בדמי מפתח, אדרי יוסף, מחלקת נכסים, הערות? תודה רבה.
- אלי כחלון : איפה החנות הזאת?
- ירון עולמי : במרכז המסחרי.
- אלי כחלון : אה, בנווה עמל?
- דידי מור : רבותי, חנות נוספת, הערות? תודה רבה. הצטיידות גנים עירוניים חדשים, תשע"ד, הערות? פה אחד, תודה רבה. שינוי שם תב"ר, יש הערות? תודה.

סגירת תב"רים

דידי מור : סגירת תב"רים, הערות? תודה רבה.

שינויים והעברות מסעיף לסעיף

דידי מור : הנושא הבא, שינויים והעברות מסעיף לסעיף, תוספות מילואים, תקציב הרגיל. הערות?

ירון עולמי : שנייה, אתה רץ, מה אתה עושה עכשיו?

יהונתן יסעור : העברה מסעיף לסעיף.

דידי מור : העברות. יש הערות?

יהונתן יסעור : לא, לא.

ירון עולמי : לא, אני רוצה רק להודות לך ששלחת לי את הפירוט של הרזרבה של ראש העיר.

יהונתן יסעור : תודה רבה, סעיף הבא.

דרור עזרא : אני נמנע פה.

יהונתן יסעור : הסעיף הבא.

דידי מור : במה אתה נמנע, בהעברות?

דרור עזרא : כן.

יהונתן יסעור : כן.

חילופי מקרקעין בדרך של רה פרצלציה, דן אכדיה

דידי מור : חילופי מקרקעין בדרך של רה פרצלציה, דן אכדיה. בבקשה.

יהונתן יסעור : מי מציג את זה? ענת, מי מציג את זה?

דידי מור : אילנה.

יהונתן יסעור : אילנה, את מציגה את הנושא?

עו"ד בראף : כן.

יהונתן יסעור : את מציגה את הנושא של אכדיה?

עו"ד בראף : כבר היה דיון, זה אחרי דיון, אחרי וועדה.

דידי מור : בדצמבר זה היה פה והוקם צוות.

יהונתן יסעור : נכון, עכשיו יש המלצה של הצוות.

דידי מור : נכון, אז צביקה.

צביקה הדר : אתם רוצים שאני, אני.

דידי מור : כן.

צביקה הדר : אוקי. אנחנו קיימנו ישיבה של הוועדה, כפי שכתוב, אני מקווה שאנשים קראו את הפרוטוקול, כי אני הולך לתמצת. ב-2.4.2013 פתחנו קודם כל בשאלה העקרונית והטהורה, האם חילופי הקרקעות אלה, בהתעלם מכל ההיסטוריה וכל הדברים, האם היא טובה לעירייה או לא טובה לעירייה, אני מתמצת את זה, התשובה הייתה, והייתה פה אחד, שהחילופים האלה טובים לעירייה, בעיקר משום, לדעתי, בעיקר, משום שכפי שאתם, אני מניח, זוכרים, כל השטח היום, כלומר, לפני תוכנית האיחוד וחלוקה, הוא בעצם במצב של חכירה ארוכת טווח לאכדיה, ולאחר מכן, כלומר, כשיוצאים מהאיחוד וחלוקה, בעצם שטח של מעל כמעט 12 דונם משתחררים, והם שצ"פים חופשיים שיהיו בבעלות וחזקה של העירייה. לאחר מכן, שאלנו שאלה נוספת, הרי השאלה הראשונה הייתה בהתעלם מהחוזים האלה, אז הייתה השאלה הבאה שנשאלה זה האם החוזים האלה הם תקפים או לא תקפים, שכן עלו טענות מטעם תושבים והתנועה לאיכות השלטון, שהחוזים האלה מנוגדים לתקנת הציבור, ודינם להתבטל, וכתוצאה מזה, העירייה מוסמכת וחייבת להשתחרר מההסכמים. זאת הייתה הטענה, כמובן שזו טענה משפטית. ולאחר דיון שערכנו בנושא, כמובן בהנחית היועצים המשפטיים ועורכת דין לאה סדובניק, הגענו למסקנה שימו לב, אילו לא הייתה פה שאלה של השבחה, כלומר, אילו היינו דנים, אילו לא הייתה תוכנית אכדיה בכלל, והיינו פשוט שואלים את עצמנו את השאלה האם החוזים האלה תקפים או לא תקפים, אז התשובה הייתה שהחוזים האלה תקפים, ואז בעצם הגענו לשאלה האחרונה של האם התשובה לשאלה האם החוזים האלה תקפים או לא תקפים צריכה, או האם העירייה צריכה או לא צריכה להשתחרר מהחוזים האלה, האם התשובה הזאת משתנה כתוצאה מהשינוי בנסיבות, דהיינו, הקנייה של זכויות בנייה המשמעותיות מאוד שהתוכנית שעל סדר היום מקנה. דהיינו, האם מה שקורה זה שהתנאי לתקפות התוכנית זה הסכמה שלנו, כמועצת עיר, בשם העירייה, לתוכנית

איחוד החלוקה, והאם ניתן וראוי, בהזדמנות זו שאנחנו צריכים, כתנאי לעניין הזה, לדרוש דמי חכירה גבוהים יותר. לשאלה הזאת, בעצם, אנחנו לא נתנו תשובה וביקשנו, ובעצם המלצנו על שני תהליכים, אחד, קודם כל, לקבל חוות דעת משפטית, שאני מקווה שנקבל אותה היום, האם בכלל מותר בנסיבות כאלה לפתוח את ההסכמים, ובהנחה שמותר, אז האם זה ראוי או לא ראוי, זה דיון שיתקיים פה במועצה. זה הכל.

דרור עזרא : כמה הערות, רגע,

יהונתן יסעור : רק שנייה, דרור, אין לך רשות דיבור. אילנה, את רוצה להתייחס?

דרור עזרא : לגבי ההליכים,

יהונתן יסעור : דרור, אין לך רשות דיבור. אילנה, את רוצה להתייחס?

עו"ד בראף : אני רוצה להוסיף כמה דברים, אני רוצה לומר שהעניינים האלה היו ... ולטעון הטענות שלהם, כאשר ממש סמוך, לפני כחודש, צירפו חוות דעת שמאית מטעמם, ... לפני כן, על פיה, לכאורה, העירייה, כתוצאה מחילוקי הקרקע, יוצאת מופסדת, כלומר, נותנת יותר ממה שהיא מקבלת. וזאת טענה אחת הייתה, ונקודה משפטית שהם העלו, שלמעשה, מועצת העירייה, כשהיא בוחנת את השאלה האם להסכים לחילופי המקרקעין, שזה הנושא של האיחוד וחלוקה, האם היא צריכה שתהיה בפניה חוות דעת שמאית. חשוב לי לחזור ולהזכיר במסגרת הדיון כאן, שאנחנו לא דנים בתוקפה של התוכנית, ביתרונות, בחסרונות שלה, אנחנו דנים בשאלה האם עיריית הרצליה, שהיא בעלת המקרקעין, מעוניינת, רוצה, במכלול הנסיבות והתנאים, בחילופי המקרקעין, שהם מאורגנים בתוכנית, מדובר בתוכנית שכוללת הוראות לאיחוד וחלוקה בהסכמת בעלים. איחוד וחלוקה בהסכמת בעלים, זאת אומרת מצב שבו כל אחד מהבעלים מסכים לתת קרקע מסוימת ולקבל קרקע אחרת בתמורה, במסגרת אותו מתחם. מכיוון שמדובר בהסכמה, אז משרד הפנים רואה בכך בעצם עשיית עסקה במקרקעין לפי סעיף 188, שמחייב את אישור העירייה. לנוכח הדברים האלה, ולמרות המסקנות שלנו, של היועצים המשפטיים, ביחד עם מהנדס ואדריכלית העיר,

החלטנו באמת לפנות לשמאי מקרקעין מטעם הוועדה המקומית, נבחר לעניין הזה אהרון גוץ, על מנת שייתן חוות דעת אמיתית, האם העירייה יוצאת מופסדת או נשכרת או מאוזנת כתוצאה מהוראות התוכנית שכוללות הוראות איחוד וחלוקה, כדי שבאמת העירייה תוכל לקבל החלטה מושכלת בהתבסס על מכלול הנתונים. חוות הדעת שמונחת לפניכם, שמצורפת לסדר היום, היא באופן חד משמעי, כל פרמטר ופרמטר שבחן אהרון גוץ, הוא הגיע למסקנה שלא רק שהעירייה לא יוצאת מופסדת, אלא במובנים רבים היא יוצאת נשכרת מהתוכנית הזאת, גם באופן מוחלט, גם באופן יחסי, וגם באופן מספרי, ולמעשה, בכל דרך אפשרית. הוא אפילו ממליץ למועצת העירייה להסכים לחילופי המקרקעין. ואז אנחנו חוזרים לשולחן כאן, לדיון כאן, האם באמת העירייה יכולה להשתחרר מאותו חוזה. בנסיבות האלה, בהקשר הזה אני מבקשת להזכיר את העובדות שגם פורטו על ידי בוועדה, גם השמאי התייחס אליהם. עיריית הרצליה קיבלה את המקרקעין ללא תמורה, כאשר, התנאי להעברת המקרקעין בהסכם היה שהיא מקבלת אותם ... עם כל הזכויות והשעבודים שהוטלו עליה על ידי תאגיד המים, עובר להעברה. עובר להעברה, תאגיד המים למעשה החכיר את הזכויות שלו לזן אכדיה, למלון דן אכדיה, לתקופה ארוכה מאוד שמסתכמת ב-149 שנים, ועם עוד אופציות להארכה שנתונות באופן בלעדי למלון דן אכדיה, כאשר בהסכם האחרון תאגיד המים קבע במפורש שלמעשה למלון דן אכדיה יש זכות לעשות במקרקעין לכל מטרה שהיא, לא רק מלונאות, ולא רק נופש, אלא לכל מטרה שהיא, כראות עיניו. אני סברתי, וחוות הדעת של אהרון גוץ רק מחזקת ותומכת במסקנה שלי, מבחינה משפטית והן מבחינה שמאית, שלמעשה מדובר בהעברה של, מבחינה מעשית של בעלות, משפטית לא, הבעלות נשארת על הנייר של עיריית הרצליה, כמובן, לתקופה הזאת. חשוב להדגיש שבתום התקופה הקרקע חוזרת לעיריית הרצליה, היא תמשיך להיות הבעלים הבלעדי של זה,

יהונתן יסעור : מתי, אחרי 150 שנה?

עו"ד בראף: נכון.

דוברת: אחרי שיבנו מגדלים וימכרו את הדירות.

עו"ד בראף: בוודאי, בוודאי. אחרי שיעשו מה שמותר לעשות על פי החוזה, אין לי מושג מה הם יעשו, אבל בוודאי.

יהונתן יסעור: חבר'ה, אני מבקש לא להפריע לאילנה.

עו"ד בראף: מה שאני מנסה לומר, שמבחינה שמאית, וזה מה שאהרון גוץ גם אמר, כאשר ניתנת זכות חכירה לתקופה של 149 שנה זה כמו למכור בעלות, משום שקרקע, יחד עם המבנים שלה, אחרי כל כך הרבה עשרות שנים, היא בעצם כבר ... מהשווי שלה. אז למעשה, מבחינה מעשית, שמאית, מפעל המים מכר את המקרקעין לדן אכדיה, שתעשה בהם מה שהיא רוצה, ובתמורה שנקבעה בינם לבין עצמם. התושבים העלו טענות שונות כאילו הקרקע נמכרה בנידוד עדשים, הם חוזרים וטוענים את זה, אני חייבת לומר שחוץ מלהעלות את הטענה, לא מצאנו לה שום תימוכין, הם לא הציגו מעולם שום חוות דעת שאומרת שהתמורה שנקבעה, כאשר היא נקבעה, ובאותם נסיבות שנקבעו, הייתה תמורה לא הוגנת ולא סבירה לערך המקרקעין כפי שהם היו, ואנחנו נשארים עם אמירות בלבד, ללא כל תימוכין, למרות שחלפו הרבה מאוד חודשים מאז שהטענה הועלתה, היא מעולם לא נתמכה, גם לא בחוות הדעת שצורפה על ידי התושבים. על פני הדברים, הדברים נעשו בצורה ... כפי שאתם רואים את הדברים, אין לנו שום מידע, שום תימוכין לטענה הזאת, ובכל מקרה, אנחנו חוזרים לגישה, הקרקע הזאת הגיעה לעיריית הרצליה במתנה, כפי שהיא, כלומר, עיריית הרצליה קיבלה מתנה שיש לה שובר בצידה, והשובר הוא שיש זכות חכירה לתקופה הארוכה הזאת, לכל מטרה שהיא, לטובת דן אכדיה. א' מוכר את הקרקע ל-ב', כאשר היעוד הוא חקלאי, והתמורה נקבעת על פי היעוד החקלאי, ולימים ב' מגיש תוכניות לוועדה המקומית ומשביח את המקרקעין והופך אותם למקרקעין ששווים פי מאה, האם א' יכול לבטל את העסקה? התשובה היא לא, זה חלק מהתכנון הרגיל, מחיי המסחר הרגילים, כאשר הקרקע נמכרה מ-א' ל-ב', יש גמירות

דעת, נעשתה עסקה, והעובדה שלימים ב' מקבל שווי, ב', באמצעות התכנונים שלו, לא משנה מה, מקבל שווי יותר גבוה, לא מקנה ל-א' כל זכות לבטל את העסקה, או להתנות אותה בתנאים אחרים. גם עירייה, מחויבת להסכמים שהיא חתמה עליהם, ואיננה רשאית, לפי דעתי, בגלל שיקולים של כדאיות כלכלית, להחליט שעכשיו היא בעצם רוצה את הקרקע בחזרה, או רוצה תמורה יותר גדולה, וקל וחומר, כאשר העסקה לא נעשתה על ידי עיריית הרצליה, לא מדובר פה באיזושהי טעות שלה, כביכול, אלא קבלת מתנה על כל המשתמע מכך. ולכן, כששמים על כפות המאזניים את שני הדברים, גם מבחינה משפטית, וגם מבחינה שמאית, לדעתי, וגם מבחינה שמאית שהשמאי מטעם הוועדה המקומית, שהתבקש לבחון את הדברים בצורה המקצועית והטובה ביותר שהוא יכול, והוא הגיע למסקנה שלמעשה עיריית הרצליה מקבלת יותר ממה שהיא נכנסת, היא יוצאת עם יותר ממה שהיא נכנסה, וגם מבחינה משפטית, שהיא לא יכולה, בנסיבות העניין, להשתחרר מההסכם, לדעתי, אין מקום לקבוע אחרת. חשוב להדגיש שגם על פי ההלכות שמאפשרות לרשות מקומית, בנסיבות מסוימות, לא של כדאיות כלכלית, אלא מטעמים ציבוריים, להשתחרר מחוזה, למשל, אם החוזה מזיק לציבור, לא מבחינה כספית, מבחינה עניינית, גם אז, למעט במקרים מאוד מאוד חריגים, לא במקרה הזה, אבל נניח שזה היה מוחל כאן, זה מחייב את הרשות המקומית לשלם פיצויים, וזה לא מכשיר ... הרשות המקומית, הנושא של השתחררות מחוזה. כלומר, גם אם העירייה הייתה רוצה לבטל את החוזה, המשמעות הייתה שהיא הייתה צריכה לשלם פיצויים על כל הנזקים שנגרמו. אז זו השורה התחתונה.

יהונתן יסעור : טוב, מי רוצה לומר, דרור.

דרור עזרא : כן, אני רוצה קודם כל לתקן את התכנים שצביקה אמר. הוועדה הזאת מונתה בדצמבר 2012, בדיון שהיה פה עם ראש העיר הקודם. אני נשאלתי, עם חברי וועדה אחרים, איך הוועדה יכולה להמשיך, אני ביקשתי חוות דעת שמאית שתהיה לפנינו חוות דעת שמאית, ביקשתי את זה. צביקה דחה את

- זה, דחה את הרעיון הזה. כל חוות הדעת השמאיות שעלו פה, הם באו אחרי שהוועדה דנה, לא היו בפני הוועדה, ואני, יש פה איזה בעיה מסוימת,
- צביקה הדר : ואישרו את דעת הוועדה, דרך אגב.
- דרור עזרא : אני לא יודע מה אישרו,
- צביקה הדר : אה, לא יודע, אוקי.
- דרור עזרא : אני לא הייתי בדעתך.
- צביקה הדר : אתה לא יודע, אתה היית, הבעיה שלך זה שאתה היית בדיוק בקונצנזוס עם כולם, ופתאום רצית לשנות את דעתך.
- דרור עזרא : לא הייתי בקונצנזוס.
- צביקה הדר : אה, לא? בסדר.
- דרור עזרא : תראה את חוות,
- צביקה הדר : אז מדוע הערת לפרוטוקול הזה, הפרוטוקול הזה לא משקף את האמת?
- דרור עזרא : הערתי,
- צביקה הדר : הפרוטוקול לא משקף את האמת?
- דרור עזרא : הערתי על זה שאין חוות דעת שמאית,
- צביקה הדר : הנה, זה כתוב פה. כתוב.
- דרור עזרא : הערתי את זה.
- צביקה הדר : אתה צודק בהחלט, רגע, אבל יש מילה אחת שכתובה פה שלא אמת?
- דרור עזרא : אני לא אמרתי שלא.
- צביקה הדר : אה, סליחה, לא.
- דרור עזרא : אני אמרתי,
- צביקה הדר : בסדר, לא, לא, לא, אם ככה זה בסדר, לא, רק רציתי לוודא שאתה לא טוען שמשוהו פה לא אמת.
- יהונתן יסעור : דרור, הבנו. יש לך עוד משהו?
- דרור עזרא : בוודאי, יש לי כמה שאלות.
- יהונתן יסעור : בבקשה.
- דרור עזרא : יש לי שאלות שהכנתי מראש, והדפסתי אותם. אני אשמח לקבל תשובה.

- יהונתן יסעור : למה לא הבאת קודם, היינו מכינים את זה.
- דרור עזרא : לפני שהגעת.
- יהונתן יסעור : אוקי, עד שהיא תלמד אותם, מישהו אחר רוצה לדבר?
- אלי כחלון : כן.
- יהונתן יסעור : אלי.
- אלי כחלון : אני קורא את הפרוטוקול הזה, משיבת הוועדה מ-2 לאפריל, שהשתתפו פה אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה. שמונה אנשים. כל הפרוטוקול הזה זה דו שיח בין יושב ראש הוועדה לבין גברת אילנה בראף. אני רוצה להבין מה, חברים אחרים לא הביעו את דעתם בישיבה הזאת?
- צביקה הדר : סליחה, בוא, כדאי לדייק,
- אלי כחלון : אני מדייק, אני מדייק.
- צביקה הדר : דרור עזרא, אילנה בראף, יוסי בן שפרוט, ענת בהרב, אילנה בארף, דרור עזרא, צביקה הדר, אילנה בראף, ענת בהרב, לאה סדובניק.
- אלי כחלון : סליחה, סליחה, אתה מוכן לתת לי לסיים?
- צביקה הדר : לא, אני רוצה שתגיד, שנית, לא,
- אלי כחלון : כשאני אסיים, אתה תדבר.
- צביקה הדר : החברים קיבלו את הפרוטוקול, ולא העירו, אז סליחה.
- אלי כחלון : כשאני אסיים,
- צביקה הדר : בבקשה.
- אלי כחלון : תענה לי.
- צביקה הדר : לא, אני לא אענה לך, אני סיימתי.
- אלי כחלון : אז אל תענה לי, אני פונה לראש העיר.
- צביקה הדר : בבקשה.
- אלי כחלון : אל תענה לי. דבר שני, אני גם מתפלל שיושב ראש הוועדה יושב, ולא מקבל, והוא אמור להיות לטובת ציבור התושבים ולא לטובת מלון אכדיה, תושבים שולחים מכתבים,
- צביקה הדר : אתה יודע, צריך להיזהר מאוד במה שאתה אומר,

- אלי כחלון : אמרת, אל תענה לי.
 צביקה הדר : אני לא עונה לך, אני מזהיר אותך עכשיו.
 אלי כחלון : אני קורא פה.
 צביקה הדר : אני מזהיר אותך.
 אלי כחלון : אל תזהיר אותי.
 צביקה הדר : הוזהרת.
 אלי כחלון : תעשה מה שאתה רוצה.
 צביקה הדר : הוזהרת.
 אלי כחלון : תעשה מה שאתה רוצה. ואנשים רצו להיפגש, והוא מצהיר שהוא לא מוכן להיפגש עם האנשים, זה כמו בית המשפט העליון. אני לא ידעתי שהוועדה הזאת היא בית המשפט העליון. בית המשפט העליון זה דבר אחר לגמרי. אבל עם כל זה, אני בא ואני אומר, הנושא הזה הוא נושא מאוד כבד, ולא מבחינה כלכלית, מבחינה ציבורית, מבחינה ציבורית, מבחינת תושבי העיר, אני חושב שמאחר והנושא הזה הוא מאוד מאוד כבד, וזה כדור מאוד מאוד לוחט, המועצה הזאת מסיימת את תפקידה בעוד שלושה חודשים,
 צביקה הדר : אתה רוצה להישאר עוד חודש? תישאר.
 אלי כחלון : אני מציע שאת הנושא הזה נעביר להחלטה למועצה הבאה, ושלא נביא את זה כעובדה מוגמרת עכשיו למועצה הבאה, זה מה שאני מציע.

(מחיאות כפיים)

- דידי מור : סליחה, אני מבקש מהקהל, לא, אין לכם זכות דיבור ולא להביע את רגשותיכם. יוסי בן שפרוט.

יוסי בן שפרוט: טוב, אני ישבתי בוועדה של צביקה, ובאמת, כמו שצביקה תיאר, הדיון התמצה בכך שבנושא של החלפת קרקעות. הוא לא נגע בכלל בכל הנושא הציבורי. ועכשיו, אני מוכרח לומר כאן שבנושא של החלפת הקרקעות, אנחנו ישבנו שם, קיבלנו ייעוץ משפטי, ואני בעניין הזה צריך להיתלות במומחים גדולים ממני, והנה אני קיבלתי איזה חוות דעת ממשרד של עורכי הדין של הדיירים, ואני משער שזה משרד מכובד גם כן, ואני מוכרח לומר לכם שאני

מתקשה, אני הצבעתי בעד החלפת הקרקעות, עכשיו אומרים שהצבעתי בגלל טעות. משרד עורכי דין אחר, כן? זה ויכוח בין עורכי דין, אני קטונתי, אבל מבחינה ציבורית, אני מסכים עם אלי, אני מסכים, אני משער, עם עוד כמה אנשים כאן, מבחינה ציבורית אנחנו צריכים לייצג את תושבי העיר, ותסלחו לי על הצורה הבוטה שאני מתבטא, יכול להיות שהדבר הזה חוקי למהדרין, הוא מסריח.

(מחיאות כפיים)

יהונתן יסעור: חברים, אני מבקש לא למחוא כפיים, מי שימחא כפיים עוד פעם, אנחנו נצטרך להוציא אותו.

יוסי בן שפרוט: אני חושב שאנחנו, בדיון על הנושא הזה כולו, כמכלול, צריכים לחשוב גם על התנאים שהיזם קיבל שם, שנראים לי שהם לא סבירים בכל צורה שמסתכלים עליהם, אנחנו צריכים לחשוב על האחריות שלנו כלפי תושבי העיר. והאחריות שלנו כלפי תושבי העיר מחייבת אותנו להיות זהירים בעניין הזה זהירות יתרה. אני רוצה להזכיר לכם כל מיני פרויקטים מגלומניים, הולילנד, הבניין בכניסה לחיפה, כיכר אתרים, ועוד כהנה וכהנה. אני לא בטוח שאנחנו רוצים שהשם שלנו יהיה מחובר לאיזה מין דבר כזה בעתיד.

דידי מור: מאיה.

מאיה כץ: אני חייבת להתחיל דברים פה בזה שאני מסכימה עם אלי ואני מסכימה עם יוסי, אבל לפני הכל אני גם אגיד שלפני בערך חודש, או חודש וחצי, באמת, כמות מאוד נכבדה מהתושבים שלחו מיילים לחברי המועצה, עניתי למייל, כי בשם השינוי, אין הרבה פעמים שהדברים שעולים על סדר היום, יש איזשהו עניין ציבורי שנעשה סביבם, ונפגשתי איתם, והתחלתי להיכנס באמת יותר לעומק של הנושא הזה, עכשיו, מצד אחד אני חושבת שיכול להיות, ואם ניקח את המשל הזה של א' ל-ב', ל-ג', ל-ד', זה בסדר, אבל יחד עם זאת, יש פה איזושהי, אולי, אני לא רוצה להשתמש במילה עוולה, אבל אולי יש איזושהו משהו שצריכים כן לדון בו מחדש, מכיוון שבסופו של דבר אנחנו כחברי מועצת עיר צריכים להיות אלה שמסכימים לפרויקט הזה.

עכשיו, אני לא בטוחה שעד הסוף הוצגו הנתונים באופן הכי ברור, אני חושבת שאולי כן יתאפשר אפילו להשתמש באמת בהצעתו, גם של אלי וגם של יוסי, ולדון בזה, בעצם לתת לארבעה חודשים האלה לעבור, בגלל שמדובר בנושא מאוד מורכב, ושיש הרבה תושבים שכן מתנגדים לנושא הזה, אז אולי כן צריך, אפילו אנחנו כחברי מועצה ללכת למקום ולראות, אני הלכתי למקום לראות את זה, וראיתי את כל השטח העצום שאנחנו נותנים, ראיתי לכאורה גם מה אנחנו מקבלים, ואני לא חושבת שמדובר פה, העניין הוא לא כדאיות כלכלית, זאת אומרת, גם לנו יש באיזשהו מקום תושבים שלא רוצים עכשיו שיתחילו לבנות להם מגדלים למול בתי המגורים שהם גרים בהם היום, ואני גם חושבת שיש תושבים שלא רוצים שכרגע ייקחו את כל השטחים שנמצאים שם ויהפכו אותם למשהו שהוא מאוד ממוסחר, על אחת כמה וכמה יבנו שם אולם קונגרסים של 2,000 מטר רבוע, שמיועד להרבה מאוד אנשים שגם יעמיס שם על הנושא של התנועה ושל התחבורה. ונכון שתגידו לי שלהכל יש פתרונות. העניין הוא שאני חושבת שזה הגיע היום למצב כזה שההחלטה היא החלטה שהיא מאוד, השלכותיה הן לטווח הרחוק, וגם את אמרת את זה לפני כמה דקות, שבאמת יכול אותו יזם לקחת את השטח, היום זה בתי מלונות, ובואו גם נכניס את זה לפרופורציה, זאת אומרת, אנחנו לוקחים 1,300 חדרים בבית מלון, שרק לצורך העניין, לסבר את האוזן, הדויד אינטרקונטיננטל זה 609 חדרים, זאת אומרת, ושהוא נחשב אחד המלונות היותר גבוהים שיש היום במדינת ישראל, אם לא במזרח התיכון. אז אני חושבת שבואו רגע נבדוק, א', איך אנחנו כחברי מועצה יכולים לבחון שוב את הנושא הזה, כי באמת, עלו פה טענות לא פשוטות, גם מצד התושבים וגם מצד השמאים, שכל צד מביא, וכן נבחן את הנושא בהיבט הזה שאפשר אולי להגיע לאיזושהי פשרה בכמות החדרים שתיבנה שם, או לראות מה באמת עושים שם עם כל הנושאים שעולים פה על הפרק, גם בהיבט של החנייה, וגם בהיבט של שאר הדברים, שעד כמה שאני מבינה נכון ואולי תתקנו אותי, אבל גם מקומות החנייה שאנחנו כרשות אמורים

- לקבל לטובת התושבים, ינותבו אחר כך לחניון תת קרקעי בתשלום, שאותו
 יוכל לקבל היזם. יכול להיות ... אני לא יודעת,
- עו"ד בהרב : גם היום החניון הוא חניון בתשלום, שהוא חניון של היזם.
- מאיה כץ : אז איפה אנחנו אמורים לקבל את ה-260 חניות?
- עו"ד בהרב : אין לנו 260 חניות.
- מאיה כץ : אה, אין לנו 260 חניות, אוקי.
- דובר : זה חניון ציבורי.
- צביקה הדר : סליחה, אדוני, לא להתערב.
- מאיה כץ : בכל מקרה, מה שאני באמת מציעה כרגע זה שאנחנו נעלה את הדיון, בנושא
 הזה של אם אנחנו כן רוצים, לדחות את הדיון הזה כרגע, כל אחד יכול לקבל
 את ההחלטות שלו, בהנחה ויש איזושהי בעיה משפטית אחר כך, בהינתן וזה,
 אולי תסבירו לנו בעצם מה קורה אם הרשות לא מקבלת היום את החלטה
 כחברי מועצה, ונדע גם להתמודד עם ההשלכות האלה, אולי תסבירו לנו גם
 צעדים כאלה. אבל אני כן חושבת שיש פה איזושהו נושא נקודתי שצריך
 להתייחס אליו.
- דידי מור : כן, ירון.
- ירון עולמי : תראו, באמת עומד לפתחנו נושא גדול ומורכב, אני, רק זה החומר שקיבלנו
 היום לקרוא, בחלקו הודפס ממש היום על ידי דידי, וחלקו התקבל במייל,
- דידי מור : שלילי, זה לא נכון.
- ירון עולמי : לא, החומר האחרון שהעבירו התושבים.
- דידי מור : זה לא נכון.
- ירון עולמי : אוקי, אז לא ניתפס לזה.
- דידי מור : אל תגיד דברים שהם לא נכונים.
- דרור עזרא : היה מודפס, חסר דפים.
- ירון עולמי : חסר דפים, שנייה.
- דידי מור : מר עזרא, מתוך כל החומר הזה הייתה תקלת שכפול באיזה ארבעה עמודים,
 תיקנו לכם בצהריים, לא גילית את הטעות הזאת, ועכשיו אתה משתמש בה.

דרור עזרא : אני קראתי את החוות דעת,

יהונתן יסעור : סליחה, דרור, אין לך רשות דיבור. ירון, אתה רוצה להמשיך לדבר?

ירון עולמי : זה לא העניין, דידי.

דידי מור : נכון, זה לא העניין.

ירון עולמי : העניין הוא שהחומר כאן הוא רב, יש כאן שמאי שאומר אחד, ושמאי שאומר

שניים, זה סתירה לא עמוקה, עמוקה מאוד בין שניהם. בנוסף, אם דרור

אומר שבכלל השמאות מלכתחילה לא הובאה בפני הוועדה, זה גם נראה לי

תמוה. יוסי אמר, ובצדק, אני אחד שנוסע לטדי הרבה, תמיד רואה בצד ימין

את המפלצת הזאת, את ההולילנד הזה, ואומר, מי נתן לדבר כזה אישורים

וכולי, ואנחנו, לפחות לפי מה שאני הבנתי, הולכים לבנות משהו כמעט דומה,

שיחסום את קו החוף של הרצליה, שדיברו על התנגדויות של תושבים

ותושבים זה דבר חשוב, וחשוב להקשיב להם, אני קיבלתי גם התנגדויות של

אדם טבע ודין, ושל גופים, התנועה לאיכות השלטון. תראו, אני באמת חושב

שיכול להיות שצריכה להיות איזושהי תוכנית להרחבת מלון, אין לי שום

בעיה, ומלון יכול להיות גם, להכפיל את הקיבולת שלו, אפילו לשלש אותה,

ועדיין להגיע ל-600, 700 חדרים, ולא ל-1,300. אני חושב שהתוכנית הזאת,

יש בה לא מעט טעמים מהפגם, יש בה המון בעיות. אני חושב שלא נעשה דיון

מספיק רציני במועצה. אני חושב שהבקשות של המתנגדים, מה זה מתנגדים?

זה תושבי הרצליה, תושבי הרצליה, מאות משפחות, בכלל לא נדונו כאן, אני,

אגב, בקשתם לבוא לשימוע ולהציג את טענותיהם, בעצם לא סופקה מעולם.

ולא הבאנו בחשבון, בעצם, את דעתם והתנגדותם, חוץ מבאמת בוועדה, אבל

לא במועצת העיר שאנחנו סוברני,

דובר : לוועדה הם לא באו.

צביקה הדר : אוי, בחייד, כל החומר הועמד, באמת,

דרור עזרא : הם לא באו, אני ביקשתי,

צביקה הדר : אתה ביקשת, אבל אחרים לא רצו, נו, היועץ המשפטי לא היה, אתה לא

מקבל כל מה שאתה רוצה.

- דידי מור : ירון, אתה רוצה להמשיך?
- ירון עולמי : כן.
- דידי מור : אז תמשיך.
- ירון עולמי : חברים, תראו, אני מסכים עם חבריי, עם אלי כחלון ויוסי בן שפרוט ומאיה כץ, לדעתי שום דבר כאן לא בוער, אם נחכה ארבעה חודשים, וזה ישב לפתחה של המועצה הבאה, יהיה מי שיהיה ראש העיר, תהיה ראש העיר, תוכל לקדם את התוכנית גם אז, תהיה כאן מועצה חדשה, מן הסתם כמה חברים יוחלפו וכמה לא, יוכלו שוב לעיין בכל החומר בצורה מסודרת, מאורגנת ומקיפה. אני חושב, בואו לא נחפו, גם ככה דחינו את זה מהחודש הקודם, יש כאן המון המון דברים שצריך לקחת בחשבון, ולדעתי שעדיין לא נלקחו, שמאוויות, התנגדויות, השלכות סביבתיות, מאיה הזכירה, ולא מספיק, יש כאן גם עניינים תחבורתיים, כלומר, תעבורתיים, שלדעתי לא נלקחו בחשבון, כמות התנועה שתהיה שם, הבנתי שגם כאן יש לתושבים איזה שהם אומדנים ששונים מהאומדנים שהוצגו לפרויקט עצמו. אני גם לא אתפלא אם דברים יגיעו לפתחו של מבקר המדינה בנושא הזה, ולא רק לפתחם של בתי המשפט, ואני באמת רוצה קצת,
- יהונתן יסעור : אתה יודע מה, אתה אומר דברים מאוד חמורים עכשיו, ותחזור בד, כי אתה היית חלק מההחלטה.
- ירון עולמי : שנייה, א', זה לא דבר חמור, אני אומר שאם התושבים יפנו, יהונתן יסעור : לא, כי מאיה כבר רמזה, הולילנד ועוד כל מיני זה, ויוסי בן שפרוט, תיזהרו קצת במה שאתם מדברים.
- ירון עולמי : ידידי, אני אמרתי דבר אחד, ושיהיה ברור, אני לא חושב, כמו שיוסי אמר, יכול להיות שהכל חוקי, שנייה, יכול להיות שהכל כשר,
- יהונתן יסעור : לא יכול להיות, בטוח.
- ירון עולמי : זה לא משנה.
- מאיה כץ : הכל כשר, זה לא בכלל הסיטואציה,
- יהונתן יסעור : סליחה, מאיה, אין לך רשות דיבור כרגע, אתה מוכן לסיים?

ירון עולמי: כן. אני אומר, עדיין, אני צריך לקבל כאן החלטה, ולקבל את ההשלכות שלה, ואני חושב שהיות וזה איזשהו משהו לא הוגן, שאנחנו כאן בדיוק בשלהי, בדמדומי,

יהונתן יסעור: הבנו, אתה חוזר על הדברים.

ירון עולמי: בוא נעביר את זה לראש העיר הבא, למועצה הבאה, שהם יקבלו את ההחלטה, ארבע חודשים הפרויקט הזה יכול לחכות, הוא חיכה שמונה שנים, אין שום בעיה ולא יקרה שום דבר, זו הצעתי ואני מבקש לדחות את ההצבעה.

יהונתן יסעור: אני רק רוצה לומר לחברי המועצה, קצת להזכיר, לא, סליחה, אני מדבר עכשיו, אין רק שנייה. עם כל הכבוד לך. חברים יקרים, נושא תכנון זה בוועדת תכנון ובנייה, אנחנו לא דנים בנושא תכנון כרגע, אנחנו דנים בנושא של הסכם של רכוש העירייה אם לעשות החלפת קרקע או לא לעשות. כל התוכנית הזאת, במשך השנים האחרונות, ויותר מקדנציה אחת, עברה את כל מוסדות התכנון, כולל וועדת המליאה, מאיה, שאת חברה בה, וכולל, אתה ירון עולמי, שאתה חבר בוועדת בניין עיר, כולל אלי כחלון שחבר בוועדת בניין עיר. לא אמרתם שם שום דבר,

אלי כחלון: אלי כחלון שאל שאלות. תקרא את הפרוטוקול של הישיבה.

יהונתן יסעור: אלי, אל תענה לי באמצע דיבור.

אלי כחלון: לא, אני מצטער, אתה אומר אלי כחלון, אז אם אתה קורא את הפרוטוקול, הוועדה הזאת קמה על סמך השאלות שלי.

דידי מור: לא שם במליאה, אתה לא הצבעת בעד?

יהונתן יסעור: דרור עזרא ערער על החלטת המשנה והביא את הדיון לוועדת המליאה, וכולכם, 16 מתוך 19 חברי המועצה היו צריכים להיות שם והיה להם זכות לבוא ולערער על התוכנית. התוכניות אושרו לפי כל האנסטנציות, כולל התנגדויות, כולל שיתוף ציבור, כולל כל התהליכים שתוכנית בניין עיר צריכה להעביר. הניסיון כרגע לעצור את התוכנית דרך ההסכם של החלפת הקרקע, לצערי, בגלל הקרבה לבחירות, אתם משתמשים בזה, כי אני לא

מבין מה הנימוקים עכשיו, הנימוקים האלה היו לכם גם לפני כן. לא העליתם אותם, לא לפני שלוש שנים, ולא לפני שנתיים ולא לפני שנה.

דרור עזרא : מעולם זה לא הובא למועצה.

יהונתן יסעור : סליחה, דרור, אני מדבר.

דרור עזרא : זה לא הובא למועצה.

יהונתן יסעור : חבל ששיקולי בחירות משפיעים על הניהול השוטף של העיר ושל תכנון העיר, שתהיה עיר תיירות פורחת. אילנה, סליחה, אלי. אילנה, מה שביקשה מאיה, להבהיר מה קורה אם אנחנו לא מאשרים הערב את התוכנית, מה המשמעויות.

עו"ד בראף : אני אענה בעוד מילה אחת לדברים שראש העיר אמר, באמת הדיון פה במועצת העירייה, לא משנה אם הוא יתקיים היום או בעוד ארבעה חודשים, לא בטיבה של התוכנית, לא בהיבטים התכנוניים שלה, הנושאים האלה נדונו ואין פה הרבה הערות בנושאים האלה, זה ממש לא רלוונטי, אני לא מביעה דעה, אבל ... להיות מוכרעת בוועדות המקומיות, והיא נעשתה שם, הוועדה המקומית דנה בצורה מאוד מפורטת בכל,

דרור עזרא : בעלי הקרקע לא היו שם.

עו"ד בראף : דרור, אני עכשיו מדברת.

דרור עזרא : אנחנו בעלי הקרקע.

יהונתן יסעור : הם היו בהתנגדויות.

דרור עזרא : לא, אנחנו בעלי הקרקע, לא ידענו על זה. פעם ראשונה זה בא בדצמבר 2012.

יהונתן יסעור : למה?

דרור עזרא : התוכנית הזאת לבעלי הקרקע, בעלי הקרקע זה אנחנו,

יהונתן יסעור : היא הייתה בוועדת בניין עיר, לא ראית אותה?

דרור עזרא : לא, וועדת בניין עיר היא לא בעלת הקרקע, בעלת הקרקע זה העירייה, והמועצה.

יהונתן יסעור : דרור, אל תבלבל אותנו.

דרור עזרא : מה לעשות, זה שני גופים אחרים. הוועדה המקומית לא יכולה,

יהונתן יסעור : מה זה קשור, אתה אישרת את התוכנית?

דידי מור : תן לה לסיים.

דרור עזרא : תשמע, יש היבטים אחרים,

דידי מור : תן לה לסיים.

עו"ד בראף : אם העירייה היא בעלת הקרקע, זה רשום בתוכנית. הוועדה המקומית דנה

בתוכנית הזאת על כל היבטיה התכנוניים, ומה שיותר משמעותי לעניינינו,

הנושא התכנוני כבר הסתיים כאשר הוועדה המחוזית דנה בתוכנית הזאת,

הוועדה המחוזית דנה בהתנגדויות, שמעה את המתנגדים בהתאם לדין

וקיבלה החלטות בנושא התכנוני. הנושא היחיד שמועצת העירייה אמורה

לדון בו, כמועצת עירייה, להבדיל ממליאת הוועדה המקומית, זה הנושא

הקנייני, כיוון שמדובר כאן במקרקעין, הסברתי. לשאלת מאיה, וגם שאלת

ראש העיר, התוכנית הזאת, הוועדה המחוזית חשבה שהיא ראויה, נכונה

וטובה מבחינה תכנונית, אגב, לא רק הוועדה המחוזית, גם המועצה הארצית

וגם הולחו"ף. חשבו שהיא ראויה ונכונה מבחינה תכנונית וציבורית. אם

העירייה תחליט שלא לאשר את חילופי המקרקעין, או תחליט שהיא לא

מעוניינת להחליט, הנושא יחזור לדיון בוועדה המחוזית, כי הוועדה המחוזית

המתינה לנו חודשים ארוכים ולמעשה גילה אורון הבהירה בצורה חד

משמעית שגם היא ... שהיא לא מוכנה יותר להמתין להחלטות מועצת

העירייה, מכיוון שמבחינת סדרי העבודה שלה, היא חייבת לשים סוף להליכי

התכנון הזה. אז להערכתי ולהבנתי, אם מועצת העירייה תחליט לא לאשר

את השינויים במקרקעין, או שהיא תחליט לא להחליט, הדיון יחזור לוועדה

המחוזית, הוועדה המחוזית יכולה לעשות כמה פעולות, אחת מהן היא יכולה

אולי לבטל את התוכנית, וההחלטה השנייה שהיא יכולה לקבל זה לאשר את

התוכנית ללא הסכמת בעלים, תוכנית לא חייבת לקבל הסכמת בעלים,

אפשר לאשר אותה ללא הסכמת בעלים.

מאיה כץ : איך אפשר לאשר אותה ללא הסכמת בעלים?

עו"ד בראף : כמו עשרות רבות של תוכניות. תוכנית היא לא, תוכנית לא חייבת לקבל

- הסכמת בעלים, אם מוסד תכנוני חושב שתוכנית ראויה ונכונה, אז גם אם, מאיה כץ: שמי, סליחה, לא שמעת.
- מוסד תכנוני חושב שתוכנית היא ראויה ונכונה, אגב, מבחינת חילופי עו"ד בראף: הקרקע, אם היא חושבת שהיא ראויה ונכונה, הנושא היחידי שבעצם אנחנו אמורים לדון בו, היא יכולה לקבל החלטה שחילופי הקרקע יהיו ללא הסכמת בעלים. תוכנית רה פרצלציה יכולה להיעשות בהסכמה, ואז הוועדה תדון, והנושא הבירוקרטי נעשה קטן יותר, והדברים נעשים קלים ופשוטים יותר, כשאין הסכמה בין בעלי המקרקעין לגבי איחוד וחלוקה, אז עושים טבלאות איזון, שתקבענה מה שתקבענה,
- מאיה כץ: שהן מן הסתם ככל הנראה יאזנו את הדברים,
- עו"ד בראף: לא, לא, ככל הנראה ... היא יוצאת מתוך נקודת הנחה שחוות הדעת השמאית המקצועית שקיבלנו, אגב, על ידי שמאי שמאוד אמין גם על הוועדה המחוזית, ואני חוזרת ואומרת, הגשנו חוות דעת אובייקטיבית אמיתית, ... מבחינה קניינית, ואלה הממצאים שלו ואתם קראתם אותם, הוא מאוד מאוד חד משמעי, לא הרבה פעמים קראתי חוות דעת שכל כך בצורה חד משמעית אומרת שהתוכנית הזאת מיטיבה עם העירייה מכל היבט שהוא, אבל ככל שחוות הדעת השמאית של אהרון נכונה, אז התוצאה תהיה יותר קצרה. זה האופציות שעומדות בפני הוועדה המחוזית.
- צביקה וויס: אני רוצה לומר שאני הייתי בכל הדיונים, והשתתפתי בכל השלבים שהיו, בחלק מהדיונים אפילו, בעיקר בוועדה שערערו אליה, הייתי יושב ראש הוועדה, ואישרנו ... לגבי הדברים התכנוניים והדברים שמאושרים, על זה אין, ואין גם מחלוקת לגבי הכוונות הטובות, וכל הדברים שכל מי שעסק בעניין. אבל אני אומר, יש דברים שהם גם למראית עין, ולא מבחינת ... אלא שאנחנו נמצאים היום ארבעה חודשים לפני הבחירות, ובסדרי הזמן של תוכניות בנייה, אנחנו יודעים שלא ארבע חודשים זה הרבה זמן, אפילו לפעמים ארבע שנים זה לא הרבה זמן, ורק בגלל שכל מי שיושב פה בשולחן, וכל מי שנמצא פה באולם, שלא יהיה אפילו יגידו, עשו מחטף, מיהרו, שום

דבר, אפשר לעשות את זה מהנקודה שהפסקנו, ולעשות את זה בישיבות הראשונות של המועצה החדשה שתיבחר.

יהונתן יסעור: אני לא מבין מה אתה מציע, להחזיר את זה לוועדת בניין עיר?

צביקה וויס: אני אציע בדיוק.

יהונתן יסעור: לא, אתה מציע להחזיר את זה לוועדת בניין עיר?

צביקה וויס: אני מציע שאנחנו,

(מדברים יחד)

צביקה וויס: אני לא מציע, אני גם לא חושש, נגיד, שגילה אורון, היא גם יודעת בדיוק

באיזה שלב שהיא נמצאת, היא יודעת באיזה מקום, ואני לא יודע אם אני

אהיה במועצה הבאה, או שאני לא אהיה,

יהונתן יסעור: זה הדבר היחיד בטוח.

צביקה וויס: זה ידעתי שתגיד שזה בטוח.

(מדברים יחד)

צביקה וויס: אבל אני אומר שבדבר שהוא כל כך גדול, והוא כל כך הרבה דנו בו, ובגלל

מה שאמרו פה חברים, אנחנו שמענו פה חברי וועדה, לא שמענו לא חברי

וועדה, אני לא שמעתי, אני אומר, כדי שזה לא יהיה נושא בבחירות, אז אני

אומר, אם זה יהיה עוד ארבעה חודשים, לא גילה אהרון תחטוף לנו את

העניין, ואז בכלל לא, ואני חושב שאפשר לעשות את זה.

עופרה בל: אני גם רוצה להגיד משהו.

צביקה וויס: ארבעה חודשים במונחים של כאלה דברים, את יודעת מה, בנושא של חוזה

ל-150 שנה זכויות, זה כלום. לכן אני חושב ...

(מדברים יחד)

דידי מור: כן, עופרה, סליחה. חברים, אני מבקש לאפשר לעופרה לדבר.

עופרה בל: אילנה, אני רוצה לשאול משהו, נכון שזה נראה הזוי, 150 שנה נשמע המון

המון זמן, מה קורה אחרי 150 שנה האלה?

עו"ד בראף: זה חוזר אלינו.

עופרה בל: מה זאת אומרת חוזר?

- דידי מור : לעשות הסכם חכירה חדש.
- עופרה בל : יש איזה משהו?
- עו"ד בראף : זה בהסכם. זה מפורט בהסכם, זה חלק מהתנאים. מבחינה שמאית, אין לזה ערך, מבחינה ציבורית, בוודאי שיש לזה ערך. מבחינה שמאית נכס אחרי 49 שנה, או כמה עשרות שנים, למעשה ... מבחינה עובדתית ציבורית ... חוזרת לבעלות העירייה באופן מלא כולל הבניינים.
- עופרה בל : כן, אבל יש כאן משהו שממש קשה לי להבין, איך אנחנו נותנים למישהו לבנות, או איך הוא לוקח על עצמו לבנות שאנחנו יודעים שעוד 150 שנה זה צריך לחזור אלינו, נראה לך רלוונטי שאחרי 150 שנה הוא יגיד, רגע, עכשיו, אחרי שהשקעתי,
- עו"ד בראף : לא, הוא לא צריך להגיד את זה, זה לא ...
- עופרה בל : ברור לי, ברור לי, אבל אנחנו יודעים שזאת בעיה.
- עו"ד בראף : לא.
- עופרה בל : למה לא?
- עו"ד בראף : למה זה בעיה?
- (מדברים יחד)
- עופרה בל : יש תקדים כזה?
- עו"ד בראף : בוודאי.
- עופרה בל : איפה?
- (מדברים יחד)
- עופרה בל : במדינת ישראל, בתל אביב, יש תקדים כזה?
- עו"ד בראף : אני לא יכולה לתת לך דוגמא, זה כתוב בהסכם.
- עופרה בל : קיים, אבל אני רוצה להבין, אנחנו נותנים למישהו מקום, הוא בונה עליו, עושים החלפות,
- עו"ד בראף : לא, לא, לא.
- דרור עזרא : שנייה, אילנה, זה, עוד 83 שנה, נכון?
- דידי מור : רגע, שנייה, אילנה, זה לא יעיל, כי לא שומעים אף אחד, בבקשה.

עו"ד בראף : תראי, יש פה משהו שאולי,

יהונתן יסעור : חברים,

עו"ד בראף : חלק מהדברים שלא היו מספיק ברורים, זה כתוב בחוות הדעת.

עופרה בל : אז אני רוצה שזה יהיה ברור.

עו"ד בראף : אני רוצה רגע להסביר. הקרקע הזאת חלה על מספר מצומצם של חלקות,

שתי חלקות בבעלות עיריית הרצליה, גם חכירה לתקופה מאוד ארוכה ...

ועוד חלק מחלקה מאוד מאוד קטנה של מדינת ישראל. זו התוכנית. יש

תזוזה קלה בשטח של עיריית הרצליה בחכירת דן אכדיה, בין מצב נכנס לבין

מצב יוצא. אוקי, אין פה שאני נותנת לדן אכדיה קרקע שלי, דן אכדיה נותנת

קרקע של העיר, זה לא, כל הקרקע, כמעט כל הקרקע היא בבעלות עיריית

הרצליה בחכירת דן אכדיה, חלק קטן מהמקרקעין, מאוד מאוד קטן, שיך

למדינת ישראל, ויש פה איזושהי תזוזה קלה בקרקע, של כמה עשרות

מטרים. למרות שמדובר בפיסה מאוד קטנה, זה עדיין איחוד וחלוקה,

ואיחוד וחלוקה חל עליו סעיף 188, אוקי? בתום התקופה, בין אם התוכנית

תאושר ובין אם התוכנית לא תאושר, הקרקע חוזרת לבעלות עיריית

הרצליה. אני חוזרת ואומרת, גם הקניון שהוחכר על ידי העירייה לתקופה,

לא זוכרת לכמה שנים ... חוזרת בתום התקופה לעיריית הרצליה, אני מניחה

שבתום התקופה העירייה תעמיד את זה למכרז חדש.

עופרה בל : רק השאלה שמעניינת אותי, עדיין לא קיבלתי תשובה, האם קרה מקרה כזה,

לא מעניין אותי מה קרה בהונג קונג, ולא מעניין אותי מה קרה בסין, מעניין

אותי מה קרה פה. האם היה מקרה כזה בעבר?

עו"ד בראף : אני לא זוכרת מקרים שהיו.

צביקה הדר : לא, בתל אביב יש עכשיו מקרה כזה.

יהונתן יסעור : חברים, חברים, סליחה, אילנה, תודה רבה. חברים, צר לי שאנחנו באווירה

של בחירות, אני רוצה להוריד את זה מסדר היום, אני אדבר עם גילה אורון

ואני אגיד לה שיצטרכו לחכות ארבעה חודשים, בתקווה שלא ינקטו בצעדים

דרסטיים מצד המחוזית. נצטרך לקבל את ההחלטה הזאת אחרי הבחירות.

דורון גילר : כל הכבוד, יונתן.

(מחיאאות כפיים)

יהונתן יסעור : הסעיף הבא.

דורון גילר : אם אפשר, שמועצת העיר מבקשת מהגברת אורון עוד סבלנות.

דרור עזרא : אנחנו בעלי הקרקע.

דורון גילר : לא רק להגיד שאנחנו מורידים מסדר היום, אלא שמועצת העיר מבקשת עוד

סבלנות כדי לשקול את הנושא לאחר הבחירות.

יהונתן יסעור : חברים, אנחנו עוברים לסעיף הבא. הישיבה לא הסתיימה.

(מדברים יחד)

אישור תוספת הסכמי הרצליה

דידי מור : הנושא הבא, רבותיי.

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור : לא, הסעיף הסתיים. אישור תוספת הסכמי הרצליה.

דידי מור : כן, יש הערות להסכם?

יהונתן יסעור : מי בעד?

דידי מור : אין הערות?

יהונתן יסעור : פה אחד? קדימה.

דרור עזרא : רגע, אני רק רוצה, עוד פעם, להזכיר, בישיבת המועצה הקודמת נאמר לנו

שאני לא יכול לשאול שאילתות על התאגיד הזה, ופה אנחנו עושים הסכמים

עם התאגיד,

דידי מור : מה זה קשור?

דרור עזרא : אני, תשמע,

יהונתן יסעור : ההסכם, מכיוון שתאגיד המים,

דרור עזרא : אני רוצה להבין את הקשרים בין תאגיד המים, אם אנחנו,

יהונתן יסעור : ענת, ענת, סליחה, ענת. דרור עזרא, לא, כרגע לא תהיה תשובה לעניין הזה,

דרור עזרא : אם אנחנו,

יהונתן יסעור : אתה רוצה להתנגד להסכם, תתנגד להסכם. מי בעד לאשר את ההסכם? מי

נגד?

דרור עזרא : אני נמנע.

ירון עולמי : אני נמנע.

דידי מור : שני נמנעים? תודה רבה.

דרור עזרא : למה אתה לא נותן לי לדבר? זכותי לשאול על תאגיד המים, אם הוא בבעלותנו, צריך פיקוח ציבורי.

יהונתן יסעור : אין כרגע שאילתא,

דרור עזרא : יונתן, השיטה הזאת שלכם למנוע פיקוח ציבורי על תאגיד המים,

יהונתן יסעור : אוקי, דוחות כספיים מהמרכז הקהילתי.

דרור עזרא : בכל הערים מותר לעשות ביקורת ציבורית,

יהונתן יסעור : חברים, על סדר היום הסעיף, המרכז הקהילתי, מה שנקרא, בריכת נורדאו.

דוחות כספיים מהמרכז הקהילתי

יהונתן יסעור : כן, אבנר, אתה רוצה להגיד כמה מילים על המאזן?

דידי מור : בוא בבקשה פה ליד המיקרופון.

אבנר : ערב טוב לכולם, אני מתכבד להציג בפניכם את הדו"ח הכספי של המרכז

הקהילתי לשנת 2012, בהשוואה לשנת 2011, זה מתייחס רק לבריכה

בנורדאו, שב-2010 הבריכה נסגרה. מה שאנחנו רואים שבהיקף מחזור

הפעילויות בשנת 2012, בהשוואה לשנת 2011 עלה ב-7%, בעיקר הגידול נובע

מהכנסות מדמי כניסה, במקביל, הוצאות ההפעלה וההוצאות הקבועות עלו

ב-10%, וזה נובע בעיקר מהוצאות אחזקת הבריכה, חשמל, מים, גידול בכוח

אדם. ושורה תחתונה, המרכז סיים בגירעון של 24,000 שקל לעומת גירעון ב-

2011 של 28,000 שקלים. במהלך השנה הושקעו בבריכה כ-270,000 שקל,

ולסוף שנת הכספים היו מזומנים בקופת החברה של 302,000 שקל בהשוואה

ל-418,000 בשנה קודמת. במהלך השנה המרכז החזיר לעירייה 50,000 שקל

על חשבון החוב, ונותר יתרת חוב לסוף השנה של כ-160,000 שקל לעירייה. זו

תמונת הדו"ח הכספי.

דידי מור : מישהו רוצה שאלות?

- דרור עזרא : אתה יודע מה הגידול בכוח אדם?
 אבנר : הגידול בכוח אדם, אולי אייל, אתה תאמר.
 אייל אברמוב : הגידול בכוח אדם,
 דידי מור : אנחנו לא שומעים. צבי, אנחנו מקיימים דיון.
 אייל אברמוב : הגידול בכוח אדם, בעלויות כוח אדם נובע בעיקרו מזה שהגיעו יותר אנשים לבריכה, היינו זקוקים ליותר,
 דרור עזרא : איזה עובדים, הוספת עובדים?
 אייל אברמוב : הוספתי עובדים מבחינת כמות העובדים, מציל, במקום שיהיה מציל אחד אם יש 100 אנשים, שיש 500 מביאים בדרך כלל שתיים, וכן הלאה.
 יהונתן יסעור : אני רוצה לציין שבבריכה, באופן קבוע, יש עובד אחד, וזה אייל אברמוב, שכבר כמעט 15 שנה איתנו, כל יתר העובדים הם זמניים, הם נקלטים לתקופת פעילות הבריכה, בין מאי לאוקטובר, ובהתאם לעומס ולכמות הנכנסים הם מתגברים או מצמצמים את כוח האדם. כן, יש מישהו עוד איזה שאלה?
 אבנר : בנושא הזה עוד דבר קטן, גם העלויות, שכר המינימום וכל השכר עלה.
 דרור עזרא : ברור, ברור, אני מקבל את זה.
 יהונתן יסעור : שכר המינימום עלה. חברים, אני רוצה, בתור יושב ראש של החברה, קודם כל להודות גם לאבנר וגם לאייל על הדו"ח ועל התוצאות. לצערי, לא כל כך טובות, כי שימו לב שאנחנו בגירעון, אבל במצטבר עדיין יש עודף. אני מאחל שהשנה, בעונת הפעילות שנה, אנחנו כן נצא מאוזנים ולא נמשיך בגירעונות, ולכן ההנחיה היא חד משמעית, יותר להקפיד על ההוצאות, ההכנסות גדלות, אבל לצערי גם ההוצאות גדלות בקצב של קצת יותר מההכנסות. בכל מקרה, הבריכה יפיפיה, ואני מזמין את כולכם לבוא לשם.
 דידי מור : אוקי, זה לא סעיף לאישור. אנחנו עוברים לתמיכות.
- תמיכות**
- דידי מור : רבותיי, תשומת לב קטנה, וועדת המשנה אישרה את כל ההמלצות של הוועדה המקצועית, עם הסייג הקטן שישנו פה בהחלטה של וועדת המשנה.

האם יש הערות או שאלות בנושא?

- ירון עולמי: כן.
- דידי מור: על ... הביעה וועדת המשנה השגות, כן.
- ירון עולמי: כן. יש לי שאלה,
- דידי מור: רגע, חבר'ה, באמת. מר עולמי, בבקשה, שאל שאלתך.
- ירון עולמי: סעיף חמש,
- דידי מור: באיזה מסמך?
- ירון עולמי: אוקי, בראשון של וועדת תמיכות מקצועית.
- דידי מור: המקצועית, כן, סעיף חמש. ספורט תחרותי כדורגל בוגרים.
- ירון עולמי: כן.
- דידי מור: כן. עד כאן אנחנו שווים, הלאה.
- ירון עולמי: השאלה היא, לא יודע, בואו תספרו לי, אתם כותבים כאן, היות ועל פי הנתונים שבפנינו, לאחת האגודות אין שחקנים מקומיים, נדרשת בדיקה מעמיקה לגבי אופן חישוב נתונים אלה. מי, מה, כמה, למה?
- יחיעם השמשוני: אני אסביר. מועצת העיר אישרה לקראת השנה הזאת, בנושא התמיכות, תמריץ מיוחד לשחקני בית.
- ירון עולמי: אני יודע, אני יזמתי אותו.
- יחיעם השמשוני: ולפי עניות דעתי, נעשתה טעות סופר, והכניסו את זה בתוך שאר הסעיפים. שהמשמעות האמיתית של זה, זה שגם שחקני הבית מתחלקים בין שתי הקבוצות.
- ירון עולמי: לא הבנתי, תסביר.
- יחיעם השמשוני: אני אסביר.
- דרור עזרא: תן דוגמא.
- דידי מור: דרור.
- דרור עזרא: אני רוצה להבין.
- דידי מור: לא, זה לא בדיחה עכשיו.
- יחיעם השמשוני: אני מבין, אם צריך להסביר לך אני אסביר לך, יש קבוצה אחת שיש לה

איקס שחקני בית, ולקבוצה השנייה אין, בסדר?

ירון עולמי: מצוין.

יחיעם השמשוני: עכשיו, החלוקה שנקבעה היא נקבעה לפי הקבוצה הגבוהה, וזה יוצא בערך שלישי, שני שלישי, קבוצה גדולה, קבוצה א' וקבוצה ב', ליגת על, ליגה ב', כל הדברים האלה. בנושא של השחקני בית, זה נכנס באותו סעיף, זאת אומרת שמה שיצא בפועל, שקבוצה שאין לה שחקני בית קיבלה חלק משחקני הבית של הקבוצה השנייה. שזה,

ירון עולמי: יותר ממה שהייתה צריכה לקבל.

יחיעם השמשוני: לא, היא קיבלה, במכבי יש שחקני בית, בהפועל אין. הנקודות של שחקני הבית, כתוצאה מהכנסה של זה בסעיף הלא נכון, מתחלקת גם כן. עכשיו,

ירון עולמי: תן לי שנייה רגע להבין מספרית,

עופרה בל: אז זאת אומרת,

ירון עולמי: שנייה, עופרה, תני לי, אני יודע למה אני שואל.

יחיעם השמשוני: אני חוזר ואומר,

עופרה בל: זאת אומרת שמי שנפגע פה זה בעצם מכבי.

יחיעם השמשוני: נכון, עכשיו, אתם,

עופרה בל: אז צריך לפתוח את זה.

יחיעם השמשוני: שנייה, הכוונה שלכם הייתה שיש חלוקה בין הקבוצות, עכשיו, מי שיש לו שחקני בית מקבל,

ירון עולמי: יותר.

יחיעם השמשוני: יותר נקודות. זה הושם בסעיף הלא נכון, זה לא הוצא מחוץ למערכת. זה היה צריך להיות בנוסף על שאר הקריטריונים.

עופרה בל: אז יחיעם,

דידי מור: תני לו להשלים משפט.

יחיעם השמשוני: רגע, שנייה. כתוצאה מכך נסגרה הקבוצה שיש בה שחקני בית. עכשיו, אם תחליטו היום שזה תקין לשנות את זה ולהוציא את זה, אם אפשר, רגע, אני מציג את דעתי, אתם, אחרי זה אתם המשפטנים תציגו את דעתכם. יש פה

אי היגיון, זה ברור, ועלינו על האי היגיון הזה.

ירון עולמי: האי היגיון מלכתחילה להכניס את שניהם ביחד. זה האי היגיון.

יחיעם השמשוני: רגע, שנייה, לא,

עופרה בל: בוא ננסה עכשיו להציל את מה שאפשר, אם היה אי היגיון, בוא ננסה להציל

אותו.

יחיעם השמשוני: לא יכול להיות מצב שקבוצה שיש לה שחקני בית, שנייה, קבוצה שיש לה

שחקני בית וקבוצה שאין לה שחקני בית, גם שחקני הבית יתחלקו, יש פה

משהו לא הגיוני. בסדר?

ירון עולמי: עד כאן אנחנו מסכימים.

יחיעם השמשוני: עכשיו, השאלה אם אפשר לתקן את זה כרגע, או אי אפשר לתקן את זה

כרגע. אנחנו בוועדה המקצועית חשבנו שאפשר בשלב הראשון, בסדר? חשבנו

שאפשר, והסתבר שיש, שאי אפשר. שאי אפשר, אלא אם כן, אני לא יודע,

אם יבואו להחלטת מועצה וישנו את זה, אני לא יודע.

ירון עולמי: אני יכול להציע משהו?

יחיעם השמשוני: לא, אבל בואו נשמע את היועצת המשפטית.

ירון עולמי: אתה אומר שאי אפשר.

יחיעם השמשוני: זה מה שאני, למיטב הבנתי שקיבלתי.

עו"ד בהרב: מאחר ולא ניתנה ... שהוועדה המקצועית ... והשאירה את זה לבדיקה, אז

אנחנו עדיין,

יחיעם השמשוני: הוא מבקש הסבר למה זה.

עו"ד בהרב: ... הסבר למה זה, אני אומרת, אנחנו לא ערוכים כרגע לנהל דיון בנושא הזה,

יש בעיה של שינוי הקריטריונים בדיעבד, צריך לבדוק, לשבת ולבדוק,

ולראות מה ניתן לעשות ומה לא ניתן לעשות.

עופרה בל: הייתה לנו ראש עיר שאמרה שהפתרון נולד לפני הבעיה. אז בואו ננסה

לראות מה אפשר לעשות.

ירון עולמי: יש לה דוברת מצוינת.

עו"ד בהרב: אין לי כרגע את הקריטריונים שנקבעו על ידי מחלקת הספורט, מסיבה

- מסוימת, צריך לשבת איתם ולראות את התוכנית המקצועית, ולכן, אנחנו לא יכולים לקיים את הדיון.
- ירון עולמי: זה היה ב-30 במאי הדיון הזה, למה, יהונתן יסעור: חבר'ה, זה יידון בוועדה.
- ירון עולמי: תסלח לי, אנחנו צריכים לאשר את זה, נכון? דנים בזה? עופרה בל: לא, זה יורד עכשיו.
- (מדברים יחד)
- ירון עולמי: אנחנו דנים במועצת העיר, יכול להיות שאני בכלל לא מסכים, שזה לא יידון אחר כך, אני רוצה עכשיו לפתור את זה. בשביל מה אני כאן? בסופו של דבר תמיכות מתקבלות במועצת העיר, לא בוועדה מקצועית ולא בוועדת משנה, אנחנו כאן בשביל תמיכות.
- יהונתן יסעור: לא נכון.
- ירון עולמי: כן נכון, הם ממליצים בפנינו.
- יהונתן יסעור: ירון עולמי,
- ירון עולמי: אחרת זה לא היה בא לכאן.
- יהונתן יסעור: ירון עולמי,
- ירון עולמי: לא אמרתי, אמרתי שאני רוצה לדון בזה.
- יהונתן יסעור: ירון, הקריטריונים הונחו לפני המועצה ביולי 2012, או בספטמבר, לא יודע, מתי שזה אושר.
- ירון עולמי: אני לא דן בקריטריונים עכשיו.
- יהונתן יסעור: אנחנו דנים בקריטריונים.
- דרור עזרא: לא, ...
- יהונתן יסעור: לא, דרור, סליחה, אל תעזור לו.
- ירון עולמי: הוא לא צריך לעזור לי, ואתה לא צריך לעזור לי.
- יהונתן יסעור: תגיד לו אתה שלא יעזור לך.
- ירון עולמי: יש כאן שני פרוטוקולים שהובאו לדיון בפני המועצה, אני דן בהם כרגע, אני היחיד גם ששאלתי שאלה לגבי זה, הדבר הזה כלול בדברים אחרים,

יהונתן יסעור : אז אתה מקבל תשובה ובזה מסתיים הדיון.

ירון עולמי : לא, אני יכול לקיים דיון, אלא אם אתה מחליט לסיים אותו.

יהונתן יסעור : אתה תבין אחרי שאני אשלים את המשפט שלי. הקריטריונים אושרו על ידי מועצת העיר ביולי, או באוגוסט 2012, והוועדה חילקה, מי שאחראי על תחשיב החלוקה של כספי התמיכות, פעל לפי הקריטריונים, מעיר היום אריאל שיינמן, שיש לאקונה בקריטריונים, שהיו צריכים להוציא את זה החוצה, והציג את זה יפה המנכ"ל, השאלה מה יש לדון עכשיו, אם צריך לבדוק משפטית אם אנחנו יכולים בכלל לשנות את הקריטריונים היום, בדיעבד, אחרי שהכסף כבר חולק, מה אנחנו נעשה, נביא עכשיו למי שקיבל לפי השיטה החדשה, התשנו הקריטריונים, אז הוא יצטרך להפסיד כסף? כי הרי מישהו אחר, הכסף יבוא ממישהו אחר, מה שצריך להעביר לאחד יהיה על חשבון שתיים. לכן, אני מציע שכמו שהוא, כמו שיחיעם הציג את זה, שכן יהיה דיון מקצועי בעניין הזה, יביאו המלצה אם זה ניתן או לא ניתן, ויש וועדת תמיכות שהיית חבר בה, ואתה מוזמן לחזור אליה, להשתתף בדיון.

ירון עולמי : עכשיו מותר לי להגיד משהו?

יהונתן יסעור : כן.

ירון עולמי : הדיון במועצה, בסופו של דבר, זה טוב מאוד שזה במועצה, כי המועצה היא בסוף מחליטה. אני לא צריך להיות בוועדת תמיכות אם אני,

יהונתן יסעור : דבר, דבר.

ירון עולמי : הנושא הוא עקרוני, א', טוב שהזכרת, אבל כאן כתוב את זה בצורה עלומה, לא מבינים איזה קבוצה וכמה קבוצות ולמה קבוצות. ספורט תחרותי בוגרים כדורגל. תראו, הנושא הוא מאוד פשוט, כמו שאמרת, נקבע קריטריון, הקריטריון הזה היה אמור להיות תמריץ לקבוצות, לעודד שימוש בשחקני בית. יש קבוצה שמשתמשת בשחקני בית, מה היא מגלה? שבגלל, אגב, בעיה שלנו, היא לא בעיה של קריטריונים, הבעיה שאנחנו לוקחים את הקריטריונים ואחר כך מחלקים את התמיכה לכדורגל בצורה מוזרה, שנייה, בסדר, שאני לא הסכמתי אליהם, עזבו שנייה. אני אומר, אבל אם אנחנו

עושים את החלוקה השרירותית הזאת, אחרי החלוקה השרירותית הזאת, היינו צריכים ל הכניס את הנושא של לתמרץ שחקני בית, כי כמו שיחיעם אמר, עכשיו מה קרה, תמרצנו את הקבוצה הלא נכונה, ואת הקבוצה הנכונה תמרצנו פחות ממה שהגיע לה. עכשיו, שנייה, יש לי הצעה,

יהונתן יסעור: ירון, בוא, תקשיב נו,

ירון עולמי: יש לי הצעה, תקשיב, עוד דקה,

יהונתן יסעור: כי בדיוק כמו שאתה מנמק שזה צריך להפוך, אני אביא לך בדיוק נימוק שזה צריך להישאר ככה.

ירון עולמי: אני לא אומר שצריך להפוך, תקשיב מה אני אומר, כמו שאתה הולך לסופר, ומוצר עלה שמונה שקלים והיה כתוב חמישה שקלים והגעת לקופה, ייתנו לך בחמישה שקלים, אין מה לעשות.

יהונתן יסעור: מה הצעה שלך, לא הבנתי.

ירון עולמי: ההצעה שלי ככה, מה שנתנו כבר נתנו, תמיד אנחנו שומרים בצד 10%, תמיד יש רזרבה של ראש העיר, אפשר למצוא בכל התמיכות עוד כמה שקלים, חבר'ה, לקושש כמה שקלים זה לא הבעיה כאן.

יהונתן יסעור: למי לתת?

ירון עולמי: למי לתת, למי שנפגע. במקום לקחת ממי שבטעות קיבל יותר, מה שקרה, קרה, אם אי אפשר לשנות את זה, אל תשנה את זה, גם ככה הם לא מקבלים יותר מידי,

יהונתן יסעור: טוב, בכל מקרה,

ירון עולמי: אני מציע את ההצעה שלי,

יהונתן יסעור: הצעת הצעה.

ירון עולמי: זה לא יאומן, יונתן, מה קורה איתך?

יהונתן יסעור: לא, יכון, אני, באמת,

ירון עולמי: אתה ממחר לאנשהו?

יהונתן יסעור: אתה מטריח אותנו סתם,

ירון עולמי: לא, זה המקום לדיון.

- יהונתן יסעור : יש הצעה קונקרטיה, אני מציע, לא, אני לא אקיים פה דיון, ירון עולמי : אני מציע להוסיף עוד קצת כסף ולתת למי שנפגע, זה הכל.
- יהונתן יסעור : גם את זה צריך לשבת ולעשות חישובים ולבדוק אם זה משפטית מותר או לא מותר, ולכן,
- דרור עזרא : מה לא מותר? עשינו את זה לפני זה.
- יהונתן יסעור : דרור, אל תתערב לי בדברים.
- ירון עולמי : אנחנו עושים את זה כל הזמן עם 10% וזה.
- יהונתן יסעור : ירון, אני מציע שתצטרף לצוות של הוועדה המקצועית, תהיה בדיון שם, תביע את דעתך, יזמנו גם אותך, יחיעם, תקיים דיון חוזר בעניין הזה, תעלו את ההצעות לפתרון. שבת שלום.
- ירון עולמי : לא, הוא אמר הוועדה המקצועית, למה את משנה את מה שהוא אומר? עו"ד בהרב : ...
- ירון עולמי : אבל הוא הציע להזמין אותי לוועדה המקצועית.
- יהונתן יסעור : אנחנו נזמין אותו כיועץ מומחה.
- ירון עולמי : או, יועץ מומחה, אהבתי.
- יהונתן יסעור : דידי, קדימה.
- דידי מור : כן. אני רק רוצה שתדע אסור להוציא אגורה בלי שהיועצת המשפטית נותנת אישור לעניין הזה.
- דרור עזרא : לא, אבל עשינו כבר תקציב מיוחד,
- יהונתן יסעור : דרור, הסעיף הסתיים.
- דידי מור : בסדר, אבל זה חייב לקבל אישור מועצת העיר.

אישור הסכם ה-BRT

- דידי מור : סליחה, רבותי, אנחנו על סף הסיום, מי בעד אישור ההסכם של ה-BRT, ירים את ידו.
- ירון עולמי : שנייה, אני לא, יש על זה גם דיון.
- דידי מור : טוב, תמיכות, אתה צודק, כן. מאושר?
- ירון עולמי : תמיכות, כן.

- יהונתן יסעור : פה אחד?
- דידי מור : מאשרים פה אחד.
- ירון עולמי : חוץ ממה שאמרנו על סעיף חמש.
- דידי מור : אוקי, BRT.
- ירון עולמי : כן, אפשר לשאול שאלה?
- דידי מור : חשבתי שנצביע ישר, אתם לא עייפים?
- ירון עולמי : לא. כן, קודם כל, אני מבין שזה התכנון שממש, הקטעים הראשונים, אנחנו בעצם מעבירים את הסכום הזה לחברה לנתיבי תחבורה עירוניים,
- דידי מור : לאן, למה? לא מבינים מה אמרת, ירון.
- ירון עולמי : אנחנו מממנים את הפרויקט ונותנים את הסכום הזה, למי? לנת"ע, לחברה לנתיבי תחבורה עירוניים, או שאנחנו עושים את זה?
- יהונתן יסעור : לא, הם עושים את הכל, אנחנו משתתפים.
- ירון עולמי : אנחנו צריכים להביא להם, אוקי. עכשיו רציתי לדעת, אפילו אצלם אין תשובות כמו שצריך. אתה כותב כאן שהעבודות ברחוב ירושלים, לא זה, זה, ואחר כך, עבודות ברחוב ז'בוטינסקי, זה בכלל לא קשור, אני לא יודע, זה קשור ברחוב ז'בוטינסקי,
- יהונתן יסעור : אני יכול לנסות להסביר לך?
- ירון עולמי : כן, זה קשור ל-BRT?
- יהונתן יסעור : כן. אנחנו במסגרת ה-BRT, יש השלכות תנועתיות על רחובות אחרים בעיר,
- ירון עולמי : כן.
- יהונתן יסעור : גם אם זה איכות הרחוב, שעוברת אליו תנועה, כמו סירקין, או כמו רחוב העצמאות.
- ירון עולמי : סירקין?
- יהונתן יסעור : אני יודע שיש לך עניין בסירקין, בסדר, בגלל זה הזכרתי את זה, ולכן, כולל ז'בוטינסקי, שהקטע שלו הורחב לפני 13 או 14 שנים, מהווה צוואר בקבוק, וסלילת ה-BRT, ברב קוק תשליך על התנועה בז'בוטינסקי, ולכן אנחנו כרכנו את זה אחד עם השני, ואמרנו שחייבים קודם כל בז'בוטינסקי, כמו

- ברחוב הציבור, כמו ברחוב ירושלים ועוד כמה רחובות, דרור, אני מדבר עכשיו,
- דרור עזרא : מה קרה?
- יהונתן יסעור : כרכנו את העבודות ברחובות אחרים, שיש להם השפעה, שה-BRT, משפיע עליהם מבחינת עומסי תנועה, הרי בגלל ה-BRT התנועה תעבור לנתיבים אחרים, לרחובות אחרים, ואחד מהם זה רחוב ז'בוטינסקי, ולכן, במסגרת ההסכם אנחנו מקבלים את הביצוע של רחוב ז'בוטינסקי בחלק מהחבילה הכללית, שההשתתפות שלנו ב-BRT זה 5%.
- ירון עולמי : אני לא מצליח להבין, אם אנחנו עושים את זה, למה אנחנו נותנים את הכסף לנת"ע?
- דובר : אבל זה מתקזז, בגלל זה התוספת ...
- ירון עולמי : אני הבנתי אותך, זה סכום שאנחנו מאשרים כרגע העברה לנתיבי תחבורה עירוניים, 12,400,
- יהונתן יסעור : כן.
- ירון עולמי : אבל אלה עבודות שאתה אומר שאנחנו נבצע.
- יהונתן יסעור : לא אנחנו מבצעים, הם מבצעים .
- ירון עולמי : הם מבצעים עבודות ברחוב ז'בוטינסקי?
- יהונתן יסעור : כן.
- ירון עולמי : בגלל הבלגן שהם יצרו עם ה-BRT.
- יהונתן יסעור : הקבלן שזוכה במכרז,
- ירון עולמי : התחלתי להבין, אוקי.
- יהונתן יסעור : כולל גם את,
- ירון עולמי : זה לא היה מובן, עכשיו עוד שאלה, קשורה באופן עקיף, כמובן, לנושא הזה, כי אני לא הצלחתי להבין, בסופו של יום, איפה יעבור ה-BRT, מה המסלול שלו בתוך הרצליה?
- יהונתן יסעור : זה כבר הוצג 82 פעם, הוא יעבור ברחוב ירושלים, רחוב סוקולוב, רחוב וויצמן, רחוב הרב קוק, רחוב בן ציון מיכאלי, רחוב שדרות שבעת הכוכבים,

אבא אבן, בואכה למסוף המרינה, ויהיה גם ציר אחד שיפנה שמאלה בכביש
2 לכיוון תל אביב.

ירון עולמי: מתי הקטע של סוקולוב וויצמן יתחיל?

יהונתן יסעור: אלוהים גדול, אני לא יודע.

ירון עולמי: אלוהים גדול בכל מקרה, שריקי יאשר, אבל אני שואל ברצינות.

יהונתן יסעור: אין כרגע לוחות זמנים, כרגע אנחנו חתמנו על הסכם לרחוב ירושלים כחלק
מ-531, בגלל המחלף של 531 בצומת ירושלים, מתבקש מבחינה טכנית, וגם
מבחינה כלכלית, לחבר את הקטע הזה לפרויקט של 531 והוא יתבצע ביחד.
ה-BRT מתוכנן להסתיים ב-2016 על כל העיר. רחוב סוקולוב,

ירון עולמי: הנה, יש לוחות זמנים.

יהונתן יסעור: רחוב סוקולוב זה הקטע האחרון בפרויקט.

ירון עולמי: כלומר, יכול להיות שהוא יהיה בסוף 2015?

יהונתן יסעור: כן.

ירון עולמי: זה סקופ, אוקי.

יהונתן יסעור: סקופ?

ירון עולמי: סקופ, כדאי להכין את האנשים. אולי את הסוחרים, אולי את התושבים.
טוב, מעניין.

יהונתן יסעור: דרור.

ירון עולמי: זה עוד שנה וחצי.

דרור עזרא: כן, יש לי שני שאלות, אחד זה לגבי הקטעים הבאים, האם זה,

יהונתן יסעור: לא בהסכם.

דרור עזרא: אני יודע שזה לא בהסכם, האם זה יהיה שינוי להסכם הזה, או הסכמים
חדשים?

יהונתן יסעור: לא, זה הסכם נקודתי, ברובו מבוסס על הסכם הגדול, אבל זה נספח להסכם
הגדול לעשות רק את הקטע הזה.

דרור עזרא: לגבי הביצוע של הפרויקט, אנחנו מוציאים עכשיו כסף לפרויקטים, כפי
שדובר כאן, במידה והפרויקט יידחה, לא יתבצע, אני לא יודע מה, קורים

בפרויקטים האלה, אנחנו ראינו את זה,

(מדברים יחד)

יהונתן יסעור: דרור, אתה מוכן להתרכז בשאלה?

דרור עזרא: אני שואל מה יקרה עם הכספים האלה, יחזרו, או,

יהונתן יסעור: הכספים יועברו רק כנגד חשבונות ביצוע.

דרור עזרא: רק כנגד חשבונות ביצוע.

יהונתן יסעור: כן.

דובר: זה כתוב.

דרור עזרא: איפה זה כתוב?

דובר: בהסכם.

יהונתן יסעור: עוד שאלה, מר עזרא? תודה רבה. מי בעד? פה אחד.

דידי מור: פה אחד.

אישור סלילת רחובות

דידי מור: אישור סלילת רחובות, הערות? תודה רבה. מר עזרא ביקש דקה דיבור,

בבקשה.

יהונתן יסעור: הוא מוותר על זה, תודה רבה לכולכם.

- סוף הישיבה -